

Kowalski

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OP
Katedra Logistyki WLOP

*Prot. 576/1999-06-24
Matygoneta Dniewicka
Dłg -
10.10.2000*

AON wewn. 4351/91

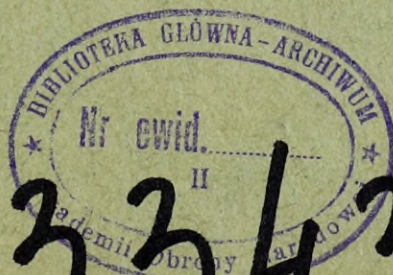
JAWNE

Egz. nr 1

Płk doc. dr hab. Romuald MAŃKOWSKI

WSPARCIE LOGISTYCZNE ODDZIAŁÓW LOTNICTWA WOJSK LĄDOWYCH

SKRYPT

53343

WARSZAWA

1992

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OP
Katedra Logistyki WLOP

*Prot. 576/1999-06-24
Kategoria Dostępna
Din-
10.10.2000*

AON wewn. 4351/91

JAWNE

Egz. nr 1

Płk doc. dr hab. Romuald MAŃKOWSKI

WSPARCIE LOGISTYCZNE ODDZIAŁÓW LOTNICTWA WOJSK LĄDOWYCH

SKRYPT

WARSZAWA

1992

SPIS TREŚCI

	Str.
Wstęp	5
1. Wiadomości ogólne	6
1.1. Przeznaczenie lotnictwa wojsk lądowych	6
1.2. Zadania lotnictwa wojsk lądowych	7
1.3. Struktura organizacyjna lotnictwa wojsk lądowych	8
1.3.1. Struktura organizacyjna, przeznaczenie pułku śmigłow- ców bojowych	9
1.4. Bazowanie lotnictwa wojsk lądowych	11
2. Służby i pododdziały logistyczne lotnictwa wojsk lądowych	11
2.1. Przeznaczenie i zadania służb i pododdziałów logistycznych lotnictwa wojsk lądowych	11
2.2. Służby i pododdziały wsparcia logistycznego oddziału śmig- łowców bojowych	14
2.3. Służby i pododdziały logistyczne /eskadr śmigłowców roz- poznawczo-łącznikowych/	18
3. Charakterystyka rodzajów wsparcia logistycznego lotnictwa wojsk lądowych	19
3.1. Wsparcie lotniskowe /lądowiskowe/ lotnictwa wojsk lądowych	19
3.2. Wsparcie materiałowe lotnictwa wojsk lądowych	20
3.2.1. System zaopatrywania lotnictwa wojsk lądowych w środki materiałowe	21
3.2.2. Możliwości wsparcia materiałowego lotnictwa wojsk lądo- wych przez pododdziały logistyczne	22
3.2.3. Urzutowanie środków materiałowych w ogniwach zaopa- trzenia systemu zaopatrywania lotnictwa wojsk lądowych	27
3.2.4. Organizacja dówozu podstawowych środków materiałowych dla lotnictwa wojsk lądowych	28
3.3. Wsparcie techniczne pododdziałów i oddziałów lotnictwa wojsk lądowych	29
3.3.1. Wsparcie inżynieryjno-lotnicze eskadr i pułku śmigłow- ców lotnictwa wojsk lądowych	30
3.3.1.1. Możliwości obsługowo-remontowe śmigłowców siłami służby inżynieryjno-lotniczej lotnictwa wojsk lądowych	31

3.3.2. Wsparcie techniczne sprzętu naziemnego pododdziałów i oddziałów lotnictwa wojsk lądowych	32
3.4. Wsparcie medyczne pododdziałów i oddziałów lotnictwa wojsk lądowych	34
3.4.1. Ewakuacja porażonych i chorych z pododdziałów i oddziałów lotnictwa wojsk lądowych	35
3.5. Wsparcie intendenckie pododdziałów i oddziałów lotnictwa wojsk lądowych	35
4. Kierowanie wsparciem logistycznym lotnictwa wojsk lądowych ..	37
4.1. Kompetencje i zakres czynności osób funkcyjnych biorących udział w kierowaniu wsparciem logistycznym na szczeblu pułku śmigłowców bojowych	38
4.2. Metody i treść pracy dowódcy i sztabu w procesie kierowania pododdziałami logistycznymi lotnictwa wojsk lądowych	45
4.3. Siły i środki wykorzystywane do kierowania w procesie wsparcia logistycznego lotnictwa wojsk lądowych	47
5. Wsparcie logistyczne przegrupowania pułku śmigłowców bojowych	48
Zakończenie	50
Bibliografia	51

WSTĘP

Historia sztuki wojennej wykazała prawidłowość, że istnieją zadania na polu walki, które mogą być wykonywane jedynie przez rodzaje wojsk dysponujące odpowiednią manewrowością, odpowiednimi walorami taktyczno-technicznymi.

W okresie II wojny światowej takimi wojskami były wojska pancerne i zmechanizowane. Na przewidywanym polu walki w działaniach bojowych taką rolę będą spełniać śmigłowce, które coraz szerzej wprowadza się do sił zbrojnych.

Masowe zastosowanie śmigłowców w wojnach lokalnych potwierdziło ich wielostronną przydatność, nie tylko jako środka transportu, dowodzenia, rozpoznania, ale także jako skutecznego środka wsparcia ogniowego wojsk lądowych. Było to przyczyną powstania lotnictwa wojsk lądowych /LWL/.

Lotnictwo wojsk lądowych jest jednym z rodzajów lotnictwa frontowego, a w jego skład wchodzi pododdziały i oddziały śmigłowców, które są okresowo lub na stałe podporządkowane związkowi operacyjnemu i taktycznym wojsk lądowych.

Lotnictwo wojsk lądowych wyposażone jest w śmigłowce bojowe, transportowe i rozpoznawczo-ładunkowe /wielozadaniowe/.

Efektywne wykorzystanie śmigłowców LWL na polu walki w dużej mierze zależy będzie od ich terminowego, wszechstronnego i należytego wsparcia logistycznego.

Wsparcie logistyczne działalności LWL charakteryzuje się szeregiem właściwości, które różnią je od wsparcia logistycznego innych rodzajów lotnictwa.

Do czynników różniących to wsparcie należy zaliczyć to, że:

a/ działalność pododdziałów logistycznych LWL realizowana jest w bezpośredniej styczności z walczącymi związkami taktycznymi, na korzyść których wykorzystywane są śmigłowce, pod stałym zagrożeniem z powietrza i z ziemi;

b/ wsparcie logistyczne działań bojowych LWL związane jest z częstym manewrem lądowiskowym, co wymaga ciągłego wydzielania sił i środków wsparcia logistycznego do stworzenia warunków zapewniających żywotność i działalność bojową śmigłowców z nowych lądowisk;

c/ przemieszczanie rzutów wsparcia naziemnego eskadr śmigłowców odbywa się bezpośrednio za przegrupowującymi się wojskami, mimo oddziaływania nieprzyjaciela, po zniszczonych drogach, bezdrożach i często wymagających rozminowania;

d/ rozwijanie rzutów wsparcia naziemnego odbywa się na lądowiskach wybranych w pośpiechu, często nieprzygotowanych, nie mających stałej zabudowy, pozbawionych ukryć i szczelin, niejednokrotnie nie mających źródeł wody niezbędnych do spożycia i potrzeb technicznych;

e/ rzuty wsparcia naziemnego niejednokrotnie przybywają na nowe lądowiska z dużymi stratami w stanie osobowym, sprzęcie i środkach wsparcia logistycznego;

f/ rozwijanie rzutów wsparcia naziemnego odbywać się będzie bardzo często w ograniczonym czasie z jednoczesnym wykonywaniem prac adaptacyjnych na lądowiskach i przyjmowaniem lądujących śmigłowców;

g/ odtwarzanie gotowości bojowej śmigłowców odbywa się w bardzo krótkim czasie, często pod ogniem nieprzyjaciela.

Właściwości te wskazują, że pododdziały logistyczne LWL powinny prowadzić swą działalność w bezpośrednim kontakcie z pododdziałami /oddziałami/ ogólnowojskowymi a w wielu sytuacjach z ich pomocą, zwłaszcza szczebla taktycznego. Współpraca ta i jej zakres będą wynikały ze wspólnych interesów, a mianowicie potrzeb jak najlepszego wsparcia logistycznego śmigłowców działających na korzyść /w składzie/ związku taktycznym /ZT/ oraz wspólnej dyslokacji.

1. Wiadomości ogólne

1.1. Przeznaczenie lotnictwa wojsk lądowych

Lotnictwo wojsk lądowych, określając ogólnie, przeznaczone jest do w wsparcia ogniowego, przewozu i desantowania oraz wykonywania zadań specjalnych wojsk lądowych na polu walki.

Na pierwszy plan wysuwają się działania ogniowe LWL, a przede wszystkim zwalczanie przez śmigłowce bojowe czołgów i środków przeciwpancernych nieprzyjaciela, co w znacznym stopniu uzupełnia ogień klasycznych środków ogniowych wojsk lądowych, szczególnie w działaniach manewrowych i w głębi ugrupowania nieprzyjaciela.

Masowe wykorzystanie śmigłowców do desantowania taktycznych desantów powietrznych i działań w składzie lądowo-powietrznych zespołów uderzeniowych /oddziałów wydzielonych/ oraz operacyjnych grup manewrowych, zdecydowanie wpłynęło na zwiększenie możliwości manewrowych wojsk lądowych. Śmigłowce zapewniają również szybkie zaopatrywanie wojsk w materiały i sprzęt, a także ewakuację rannych. Umożliwiają dotarcie do rejonów trudno dostępnych oraz wpływają na poprawę funkcjonowania systemu wsparcia logistycznego wojsk.

Wysoko ocenia się możliwości śmigłowców w wykonywaniu zadań specjalnych. Śmigłowce w znacznym stopniu usprawniają dowodzenie wojskami. Umożliwiają również uzyskiwanie oraz przekazywanie informacji o nieprzyjacielu i położeniu wojsk własnych. Dokładność i terminowość informacji rozpoznawczych ma szczególne znaczenie przy ocenie sytuacji i powzięciu na danym etapie walki trafnej i celowej decyzji. Ma też duże znaczenie dla skutecznego użycia pocisków rakietowych i artyleryjskich środków rażenia. W coraz szerszym zakresie wykorzystuje się śmigłowce do wykonywania innych zadań specjalnych /rozpoznanie skażeń, zadymianie, ratownictwo, minowanie/, które mają bezpośredni wpływ na warunki i skuteczność działań wojsk lądowych, a także lotnictwa.

1.2. Zadania lotnictwa wojsk lądowych

Z przeznaczenia LWL wynikają dla niego zadania bojowe. Zadania wykonywane przez śmigłowce dzielą się na trzy grupy:

- a/ zadania ogniowe;
- b/ zadania transportowo-desantowe;
- c/ zadania specjalne.

Zadania ogniowe wykonują przede wszystkim śmigłowce bojowe /szturmowe/ - uzbrojone. Mogą je również wykonywać inne śmigłowce /wielozadaniowe/ doraźnie przystosowane do wykonywania zadań ogniowych.

Grupa zadań ogniowych obejmuje:

- a/ zwalczanie czołgów, środków przeciwpancernych i ogniowych;
- b/ wsparcie ogniowe desantowania i działań śmigłowcowych desantów taktycznych;
- c/ zwalczanie desantów powietrznych nieprzyjaciela podczas desantowania i walki;
- d/ zwalczanie śmigłowców nieprzyjaciela na ziemi i w powietrzu.

Zadania transportowo-desantowe wykonują przede wszystkim śmigłowce transportowe. Do ich wykonania w szczególnych sytuacjach mogą być także angażowane śmigłowce wielozadaniowe, a nawet bojowe /szturmowe/.

Grupa zadań transportowo-desantowych obejmuje:

- a/ desantowanie taktycznych desantów powietrznych;
- b/ transport /przerzut/ grup specjalnych;
- c/ transport wojsk, sprzętu bojowego i środków materiałowych;
- d/ ewakuację porażonych i chorych.

Do wykonywania zadań specjalnych są wykorzystywane najczęściej śmigłowce wielozadaniowe. Niektóre z tych zadań wykonują śmigłowce transportowe lub specjalnie przystosowane np. tzw. powietrzne punkty dowodzenia /PPD/, śmigłowce walki radioelektronicznej /WRE/ i inne.

Grupa zadań specjalnych obejmuje:

- a/ rozpoznanie /obserwację/ pola walki oraz poprawianie ognia artylerii /pocisków rakiетowych/;
- b/ zabezpieczenie z powietrza dowodzenia oddziałami i związkami taktycznymi wojsk lądowych;
- c/ rozpoznanie skażeń promieniotwórczych i chemicznych;
- d/ rozpoznanie inżynieryjne terenu;
- e/ stawianie zapór minowych i zasłon dymnych;
- f/ zakłócenia systemów i urządzeń radioelektronicznych nieprzyjaciela;
- g/ ratowanie załóg śmigłowców i samoleтów;
- h/ transportowanie grup rozpoznania technicznego;
- i/ inne zadania specjalne.

Wymienione grupy zadań LWL wykonuje zarówno podczas działań zaczepnych jak i obronnych wojsk lądowych.

Zadania ogniowe realizowane są podczas bezpośredniego wsparcia wojsk.

Zadania transportowo-desantowe i specjalne wykonywane są w ramach pośredniego wsparcia wojsk.

Na wybór zadań wykonywanych przez śmigłowce na korzyść wojsk lądowych każdorazowo wpływają będą potrzeby wojsk wynikające z aktualnej sytuacji oraz warunki i możliwości ich wykonywania.

1.3. Struktura organizacyjna lotnictwa wojsk lądowych

Struktura organizacyjna LWL wynika z jego przeznaczenia, charakteru wykonywanych zadań bojowych, warunków działań i właściwości sprzętu bojowego.

Lotnictwo wojsk lądowych zorganizowane jest w samodzielne pułki śmigłowców bojowych /pśb/ i pułki śmigłowców transportowych /pśt/ oraz samodzielne eskadry i klucze^{1/}. Wszystkie te oddziały i pododdziały wyposażone są odpowiednio w śmigłowce - bojowe /szturmowe/, transportowe i wielozadaniowe lub specjalnie przystosowane do wykonywania określonych zadań specjalnych. LWL wchodzi w skład korpusu lotniczego i wykorzystywane jest według planu naczelnego dowódcy Sił Zbrojnych /SZ/.

Rozróżnia się następujące podstawowe jednostki organizacyjne LWL:

a/ para śmigłowców - jest podstawową jednostką organizacyjną LWL, stanowi podstawę tworzenia ugrupowań bojowych, może samodzielnie wykonywać zadania ogniowe, desantowo-transportowe i specjalne.

1/ W przyszłości planuje się utworzenie z samodzielnych pułków LWL - /pśb i pśt/ - brygady śmigłowców.

b/ klucz śmigłowców - jest najmniejszym pododdziałem organizacyjnym LWL. Wchodzi w skład eskadry, może także stanowić samodzielny pododdział. W skład klucza może wchodzić od 3 do 4 śmigłowców. Klucz śmigłowców może wykonywać samodzielnie zadanie bojowe lub w składzie eskadry. Klucz śmigłowców będący samodzielnym pododdziałem posiada w swoim składzie pododdział wsparcia logistycznego;

c/ eskadra śmigłowców - stanowi podstawowy pododdział LWL. Wchodzi w skład pułku. Może również stanowić samodzielny pododdział, wówczas w jej skład wchodzi pododdział wsparcia logistycznego. W zależności od przeznaczenia i rodzaju sprzętu składa się zwykle z 2-4 kluczy śmigłowców. W skład niektórych eskadr mogą wchodzić klucze samolotów. Eskadry mogą wykonywać zadania całością sił lub poszczególnymi kluczami. W niektórych sytuacjach eskadry mogą wykonywać zadania bojowe w ugrupowaniu pułku.

d/ pułk śmigłowców /pśb, pśt/ aktualnie jest samodzielnym oddziałem i podstawową jednostką organizacyjną LWL. W skład pułku LWL wchodzi trzy eskadry. W okresie pokoju w skład pśb wchodzi grupa śmigłowców ZT, składająca się z czterech eskadr. Ponadto w skład pułku LWL wchodzi pododdział logistyczny.

1.3.1. Struktura organizacyjna, przeznaczenie pułku śmigłowców bojowych

Pułk śmigłowców bojowych przeznaczony jest do wsparcia oddziałów i ZT wojsk lądowych na polu walki, zabezpieczenia dowodzenia, rozpoznania ogólnowojskowego i artyleryjskiego oraz poprawiania ognia artylerii. Ponadto pśb może być wykorzystywany do przerzutu desantów taktycznych i grup specjalnych oraz niszczenia śmigłowców przeciwnika.

Pułk śmigłowców bojowych podlega dowódcy KL i wykonuje zadania według planu naczelnego dowódcy SZ.

W okresie wojny może być operacyjnie /na okres wykonania zadania z określonym limitem wylotów/ podporządkowany dowódcy związku taktyczno-operacyjnego /ZTO/ lub operacyjnego /ZO/. Prowadzi wówczas działania bojowe według planu dowódcy ZTO lub ZO w ramach przydzielonego limitu wylotów.

W skład pśb w okresie pokoju wchodzi: dowództwo; sztab; sekcja wychowawcza pododdział logistyczny ; batalion łączności i ubezpieczenia lotów /bł i ul/; trzy eskadry śmigłowców bojowych /szturmowych/; grupa śmigłowców ZT /cztery - pięć eskadr śmigłowców rozpoznawczo-łącznikowych/; eskadra lotnictwa łącznikowego; bateria artylerii przeciwlotniczej.

W skład dowództwa pułku wchodzi: dowódca; szef sztabu; zastępcy dowódcy do spraw: liniowych, szkolenia, logistyki oraz pomocnik dowódcy d/s wychowawczych.

Dowódca pułku kieruje /dowodzi, zarządza/ pułkiem osobiście i przez sztab, informując szefa sztabu o wydanych przez siebie rozkazach zarządzaniach. Osobiście ocenia sytuację, podejmuje decyzję, stawia zadania podwładnym i kontroluje przygotowanie pułku do działań.

Szef sztabu pułku kieruje pracą oficerów sztabu. Ma prawo wydawania rozkazów w imieniu dowódcy pułku. Ponosi odpowiedzialność za organizację łączności i radiotechniczne wsparcie działań bojowych pułku. Osobiście kontroluje wykonanie wszystkich zarządzeń i zapewnia operatywność dowodzenia.

Zastępca dowódcy pułku do spraw liniowych odpowiada za całokształt szkolenia pułku i w zależności od sytuacji wykorzystywany jest według decyzji dowódcy pułku.

Zastępca dowódcy pułku do spraw szkolenia odpowiada za szkolenie lotnicze pułku, kieruje on pracą podległych sekcji i służb.

Zastępca dowódcy pułku do spraw logistyki kieruje /dowodzi i zarządza/ pododdziałami i służbami /sekcjami/ logistycznymi. Odpowiada za fachowe i terminowe przygotowanie do działań podległych żołnierzy, śmigłowców i naziemnego sprzętu oraz urządzeń i obiektów logistycznych, właściwą ich eksploatację oraz szybkie usprawnienie uszkodzonego, jak również sprawne odtwarzanie gotowości bojowej, szczególnie śmigłowców. Odpowiada też za pełne i terminowe wsparcie działań bojowych pułku w zakresie lotniskowym, materiałowym, intendenckim i medycznym .

Eskadry śmigłowców bojowych /szturmowych/ przeznaczone są do działań ogniowych, a przede wszystkim do zwalczania czołgów i środków przeciwpancernych nieprzyjaciela. Każda eskadra śmigłowców bojowych /szturmowych/ składa się z dowództwa, czterech kluczy lotniczych /w eskadrze wyposażonej w śmigłowce Mi-2, znajdują się dwa klucze śmigłowców przeciwpancernych i dwa klucze śmigłowców rakietowych/ i obsługi technicznej. Do wsparcia logistycznego pułku wydziela się odpowiednie siły i środki.

Eskadry śmigłowców rozpoznawczo-łącznikowych /wielozadaniowych/ przeznaczone są do prowadzenia rozpoznania powietrznego i obserwacji pola walki, przerzutu grup specjalnych, poprawiania ognia artylerii oraz zapewnienia ciągłości dowodzenia. Każda eskadra śmigłowców rozpoznawczo-łącznikowych /wielozadaniowych/ składa się z dowództwa dwóch kluczy lotniczych /klucza rozpoznania i klucza łącznikowego/, pododdziałów: łączności i ubezpieczenia lotów, wsparcia logistycznego i drużyny fotograficznej.

Eskadra lotnictwa łącznikowego przeznaczona jest dla potrzeb dowództwa i sztabu armii w zakresie łączności i dowodzenia. Eskadra składa się z dowództwa, sztabu, sześciu kluczy lotniczych /dwa klucze samolotów, cztery klucze śmigłowców, w tym klucz rozpoznania skażeń, klucz areofotogrametryczny i dwa klucze śmigłowców łącznikowych/, pododdziałów łączności i ubezpieczenia lotów wsparcia logistycznego.

4. Bazowanie lotnictwa wojsk lądowych

Bazowanie oddziałów i pododdziałów LWL powinno im zapewnić dogodne warunki wykonania zadań bojowych i jednocześnie zabezpieczać przed oddziaływaniem ognia przeciwnika.

W okresie pokoju podstawowe pododdziały pśb bazują na lotnisku stałym. Eskadra lotnictwa łącznikowego bazuje na lotnisku /lądowisku/ w pobliżu dowództwa okręgu wojskowego.

Bazowanie pśb podczas działań bojowych jest inne niż w okresie pokoju i wynika z przeznaczenia, zadań oraz warunków ich wykonania na korzyść ZT, ZOT lub ZO wojsk lądowych.

Pułk śmigłowców bojowych /pułk śmigłowców transportowych/ rozmieszcza się na jednym lub 2-3 lądowiskach oddalonych od siebie o 5-10 km i więcej w pobliżu stanowisk dowodzenia tych związków. Eskadrę lotnictwa łącznikowego i eskadry śmigłowców bojowych /szturmowych/ rozmieszcza się na oddzielnych lądowiskach w zasadzie w sąsiedztwie stanowiska ZTO lub ZO wojsk lądowych. Eskadry śmigłowców rozpoznawczo-łącznikowych /wielozadaniowych/ rozmieszcza się na lądowiskach przy stanowiskach dowodzenia ZT. Eskadry nie podporządkowane poszczególnym ZT, bazują w rejonie stanowiska dowodzenia ZTO lub ZO.

W celu zwiększenia operatywności oddziaływanie śmigłowców bojowych /szturmowych/ na przeciwnika /przede wszystkim na wezwanie z pola walki, w działaniach w składzie i na korzyść grupy manewrowej/ mogą być organizowane lądowiska wysunięte, w odległości 5-10 km przed rubieżą styczności bojowej wojsk /w ugrupowaniu pierwszorzutowych oddziałów wojsk lądowych/.

2. Służby i pododdziały logistyczne lotnictwa wojsk lądowych

2.1. Przeznaczenie i zadania służb i pododdziałów logistycznych lotnictwa wojsk lądowych

Pododdziały logistyczne LWL przeznaczone są do wszechstronnego, terminowego i ciągłego wsparcia logistycznego działań bojowych pułków, eskadr, kluczy śmigłowców w każdych warunkach sytuacji bojowej i meteorologicznej.

Zadania pododdziałów i służb wsparcia logistycznego LWL wynikają z ich przeznaczenia. Są one następujące:

- udział w odtwarzaniu gotowości bojowej śmigłowców;
- zapewnienie stałej gotowości lądowisk /lotnisk/ i urządzeń lotniskowych do wykonywania lotów;
- gromadzenie i utrzymywanie określonych zapasów środków materiałowych;

- - przygotowanie środków materiałowych do wykorzystania ich w procesie wsparcia działań bojowych śmigłowców;
 - bezpośrednio zaopatrywanie pododdziałów i służb pułków, eskadr i kluczy śmigłowców oraz własnych w środki materiałowe;
 - bezpośrednia obsługa lotów pułku, eskadr i kluczy śmigłowców;
 - udział w utrzymaniu sprawności technicznej sprzętu bojowego LWL, sprzętu specjalnego i ogólnowojskowego pododdziałów i służb logistycznych oraz innych pododdziałów.
 - wsparcie medyczne stanu osobowego oddziałów;
 - ochrona przeciwpożarowa sprzętu i obiektów znajdujących się na lądowisku /lotnisku/;
 - przygotowanie lądowisk /lotniska/ i bazy materiałowo-technicznej w rejonie przewidywanego bazowania w celu wsparcia manewru pułku lotniczego;
 - przewóz rzutów wsparcia naziemnego oddziałów i pododdziałów LWL w trakcie przebazowania;
 - udział w obronie i ochronie oraz maskowaniu lądowisk /lotnisk/ LWL;
 - szkolenie stanu osobowego pododdziałów wsparcia LWL.

Zadania te realizują pododdziały i służby logistyczne w ramach pięciu rodzajów wsparć: lotniskowego /lądowiskowego/, technicznego, materiałowego, intendenckiego i medycznego, w dwu pionach specjalistycznych: technicznym i kwatermistrzowskim.

Organizatorem wsparcia logistycznego w oddziale śmigłowców bojowych /osób/ jest szef logistyki. Wykonawcami zaś szefowie poszczególnych pionów z udziałem szefów /kierowników/ służb /sekcji/ i dowódców pododdziałów.

Wsparcie logistyczne osób realizowane jest zgodnie z decyzją /zamiarem/ i wytycznymi dowódcy oddziału oraz specjalistycznymi zarządzeniami /wytycznymi/ przełożonych szczebla nadrzędnego /ZPO lotnictwa/.

Każdy z rodzajów /składowych/ wsparcia logistycznego /lotniskowego, technicznego, itd./ obejmuje zakresem określone czynności mające na celu jak najlepsze wykonanie zadań /wymienione na początku rozdziału/ przez określone pododdziały i służby /sekcje/ specjalistyczne a w rezultacie przez osób.

Wsparcie lotniskowe w osób, to zespół przedsięwzięć, głównie inżynierskich, wykonywanych w celu stworzenia dogodnych warunków terenowych umożliwiających start i lądowanie śmigłowców, utrzymania w ciągłej gotowości do użycia nawierzchni, obiektów i urządzeń lotniskowych /lądowiskowych/ oraz wykonywania manewru lotniskowego.

Wsparcie lotniskowe osób obejmuje: konserwację, remont i adaptację lotnisk i terenów pod lotniska /lądowiska/, dróg kołowych, obiektów fortyfikacyjnych utrzymanie w gotowości eksploatacyjnej, wykonywanie niszczeń na lotniskach oraz wydobywanie i oczyszczanie wody.

Wsparcie techniczne w osób, to zespół przedsięwzięć realizowanych głównie przez służby i pododdziały techniczne o specjalnościach inżyniersko-lotniczej, uzbrojenia i elektroniki, samochodowej, inżynierskiej i saperkiej, chemicznej, łączności i ubezpieczenia lotów, informatycznej i zautomatyzowanych systemów dowodzenia.

Jest ono realizowane we wszystkich pododdziałach i służbach osób i obejmuje następujące przedsięwzięcia: obsługiwane techniczne, bezpośrednio przygotowanie do użycia, użytkowanie, kontrolę eksploatacji /użytkowania i obsługiwanie/ oraz stanu technicznego, rozpoznanie techniczne uszkodzeń /rodzaj i zakres/, ewakuację techniczną, remont i zapewnienie szybkiego powrotu do użytkownika.

Wsparcie materiałowe osób, to zespół przedsięwzięć realizowanych w celu pełnego i terminowego zaspokojenia potrzeb materiałowych /uzbrojenie, środki rażenia, sprzęt techniczny wszelkiego rodzaju, materiały pędne i smary, części /zestawy/ zamienne, żywność, umundurowanie, medykamenty, sprzęt kwatermistrzowski, materiały i płyny specjalne, gazy sprężone i inne różnego przeznaczenia oraz w wodę/ niezbędnych do życia i prowadzenia działań bojowych lub szkolenia.

Wsparcie materiałowe w osób obejmuje: planowanie potrzeb materiałowych; załadunek, przewóz /dowóz, manewr, ewakuację/ oraz wyładunek środków materiałowych; gromadzenie i utrzymanie /odpowiednio urzutowanych/ zapasów środków materiałowych; wydawanie użytkownikom oraz prowadzenie ewidencji tych środków /przychodu, rozchodu, w tym zużycia i strat/.

Wsparcie intendenckie osób, to zespół przedsięwzięć realizowanych w celu zapewnienia żołnierzom odpowiednich warunków życia.

Wsparcie intendenckie w osób obejmuje przedsięwzięcia związane z: żywnością, umundurowaniem i zakwaterowaniem stanów osobowych w warunkach stacjonarnych i polowych, utrzymania higieny osobistej, handlem wojskowym, grzebaniem poległych i zmarłych.

Wsparcie medyczne w osób, to zespół przedsięwzięć realizowanych w celu utrzymania wysokiego stanu zdrowotnego żołnierzy, a tym samym sprawnego udzielania kwalifikowanej pomocy porażonym i chorym oraz zapewnienie odpowiednich warunków sanitarnych i przeciwepidemicznych rejonów zakwaterowania.

Wsparcie medyczne osób obejmuje przedsięwzięcia leczniczo-ewakuacyjne, sanitarnohigieniczne i przeciwepidemiczne.

2.2. Służby i pododdziały wsparcia logistycznego oddziału śmigłowców bojowych

Do wykonania zadań wsparcia logistycznego w oddziale śmigłowców bojowych są przeznaczone określone służby /sekcje/ i pododdziały logistyczne.

Te służby /sekcje/ i pododdziały to: inżynieryjno-lotnicze, samochodowa z kompanią transportową i plutonem remontu pojazdów kołowych / pl rpk/, uzbrojenia i amunicji, zaopatrzenia lotniczo-technicznego, materiałów pędnych i smarów, lotniskowa, mundurowa, żywnościowa, medyczna, finansowa, kompania ochrony oraz pluton straży przeciwpożarowej.

Służba inżynieryjno-lotnicza - realizuje zadania związane z utrzymaniem ciągłej gotowości do użycia samolotów i śmigłowców transportowych, specjalistycznego sprzętu lotniczego i części zamiennych /zestawów remontowych/ znajdujących się w wyposażeniu oddziału, zapewnieniem wysokiej sprawności i niezawodności działania oraz zapewnieniem szybkiego odtworzenia sprawności technicznej niesprawnej techniki lotniczej i szybkiego powrotu do użytkownika.

Służbą inżynieryjno-lotniczą kieruje szef służby inżynieryjno-lotniczej pśb lt i st.

Do realizacji zadań inżynieryjno-lotniczych szef służby dysponuje: personelem technicznym eskadr lotniczych, eskadrą techniczną i polowym warsztatem lotniczym /FWL/.

Służba /sekcja/ samochodowa jest przeznaczona do dowozu wewnątrz lotniskowego środków materiałowych, żołnierzy oddziału /pśb/ oraz do realizacji zadań związanych manewrem lotniskowym oddziału.

Zdaniem służby /sekcji/ samochodowej jest planowanie potrzeb sprzętu samochodowego, części zamiennych, zestawów remontowych i narzędzi, gromadzenie i utrzymywane odpowiednich zapasów środków materiałowych, dokonywanie napraw bieżących, remontów drobnych i średnich pojazdów mechanicznych oddziału, utrzymywanie w stałej gotowości eksploatacyjnej pojazdów do zabezpieczenia działań bojowych oddziału /pśb/, dowóz personelu latającego i technicznego z miejsc zakwaterowania do lotnisk i z powrotem, przewóz sił i środków /rzutów/ wsparcia naziemnego oddziału na nowe lotniska, organizacja i prowadzenie szkolenia stanu osobowego oraz prowadzenie ewidencji i sprawozdawczości.

Służbą /sekcją/ samochodową kieruje szef służby samochodowej. Do realizacji zadań szef służby dysponuje: kompanią transportową i plutonem remontu pojazdów kołowych.

Przeznaczeniem służby /sekcji/ elektrogazowej jest zaopatrywanie oddziału /pśb/ w gazy sprężone i ciekłe oraz urządzenia i agregaty elektryczne do rozruchu samolotów i śmigłowców oraz ładowania akumulatorów pokładowych.

Podstawowe zadania służby elektrogazowej, to gromadzenie odpowiedniej ilości i asortymentu gazów sprężonych /tlenu medycznego, technicznego, sprężonego powietrza, azotu, dwutlenku węgla, acetylenu/, ich wytwarzanie i przechowywanie oraz dostarczanie do samolotów i śmigłowców, ładowanie pokładowych akumulatorów lotniczych i ich konserwacja, dokonywanie rozruchu silników lotniczych, organizowanie i prowadzenie szkolenia personelu służby elektrogazowej oraz prowadzenie ewidencji i sprawozdawczości sprzętu i środków służbą kieruje szef służby /sekcji/.

Służba /sekcja/ uzbrojenia i amunicji przeznaczona jest do zaopatrywania oddziału /pśb/ w lotnicze środki rażenia /naboje do broni pokładowej, lotnicze pociski raketowe, bomby, naboje sygnalizacyjne i piro-naboje oraz broń i amunicję ogólnowojskową.

Zadaniem służby /sekcji/ uzbrojenia jest planowanie potrzeb sprzętu uzbrojenia i amunicji, materiałów pirotechnicznych, gromadzenie i utrzymywanie nakazanych zapasów, przygotowywanie i dostarczanie do samolotów lotniczych środków rażenia, remont i konserwacja sprzętu uzbrojenia, stała kontrola nad ilościowym i technicznym stanem uzbrojenia, zapotrzebowywanie sprzętu i uzbrojenia oraz środków rażenia typu ogólnowojskowego, wyposażenie pododdziałów i służb oddziału /pśb/ w uzbrojenie ogólnowojskowe, organizowanie i prowadzenie szkolenia stanu osobowego służby uzbrojenia oraz prowadzenie ewidencji i sprawozdawczości.

Służbą kieruje szef służby /sekcji/. Do realizacji zadań dysponuje warsztatem rusznikarskim i magazynem.

Służba /sekcja/ zaopatrzenia lotniczo-technicznego przeznaczona jest do zaopatrywania oddziału /pśb/ w silniki lotnicze, części zamienne do silników i płatowców, sprzęt lotniskowo-hangarowy, uzbrojenie lotnicze, zestawy remontowe, narzędzia, agregaty samolotowe /śmigłowcowe/, osprzęt i radiostacje samolotowe, materiały do remontu płatowców, farby i lakiery, itp.

Zadaniem służby zaopatrzenia lotniczo-technicznego jest planowanie potrzeb sprzętu, części i materiałów, ich zapotrzebowywanie, tworzenie, przechowywanie i konserwacja zapasów, wydawanie środków materiałowych oraz prowadzenie ewidencji i sprawozdawczości.

Służbą kieruje szef służby /sekcji/. Do realizacji zadań dysponuje magazynami sprzętu lotniczo-technicznego.

Służba /sekcja/ materiałów pędnych i smarów /mps/ przeznaczona jest do terminowego zaopatrywania w materiały pędne i smary, płyny specjalne celem zaspokajania potrzeb samolotów i śmigłowców oraz pojazdów mechanicznych, maszyn, agregatów i urządzeń specjalnych.

Do zadań służby mps zaliczyć należy: planowanie potrzeb paliw, smarów i płynów specjalnych, tworzenie i utrzymywanie odpowiednich zapasów, stała kontrola jakości wyżej wymienionych środków materiałowych, nadzór nad stałymi i ruchomymi urządzeniami do dystrybucji paliw pod względem ich sprawności i czystości, dostarczanie mps bezpośrednio do samolotów i śmigłowców oraz zaspokajanie potrzeb służby samochodowej i pozostałych pododdziałów i służb mających w wyposażeniu pojazdy mechaniczne, agregaty, urządzenia z silnikami spalinowymi, organizowanie i prowadzenie szkolenia stanu osobowego służby mps oraz prowadzenie ewidencji i sprawozdawczości.

Służbą /sekcją/ kieruje szef służby /sekcji/. Do realizacji zadań dysponuje: składami mps, magazynami płynów specjalnych, laboratorium jakości mps, urządzeniami do dystrybucji paliw - stacjonarnym i przewoźnym.

Służba lotniskowa jest przeznaczona do zapewnienia bazowania oddziału /pśb/. Zadaniem służby lotniskowej jest utrzymanie stałej gotowości eksploatacyjnej lotnisk i urządzeń lotniskowych, konserwacja, przeprowadzenie bieżących remontów nawierzchni lotniskowych, wykonywanie przedsięwzięć związanych z inżynierską rozbudową lotnisk i lądowisk /budowa schronów, ukryć, punktów oporu, itp./, wykonywanie przedsięwzięć maskowniczych oraz udział w likwidacji skutków uderzeń przeciwnika na lotniska, zarówno bronią konwencjonalną, jak i masowego rażenia.

Służbą kieruje szef służby lotniskowej. Do realizacji zadań dysponuje kompanią obsługi lotniska.

Służba /sekcja/ mundurowa jest przeznaczona do zaopatrywania w środki mundurowe typu lotniczego, technicznego i ogólnowojskowego, wyposażenia nawigatorskiego, dokonywanie napraw umundurowania i obuwia, wyposażanie w środki higieny osobistej i organizowania kąpieli stanu osobowego, jak również do prania i wymiany bielizny. Służba mundurowa bierze udział w organizacji i realizacji zabiegów specjalnych.

Zadaniem służby mundurowej jest: planowanie potrzeb, przyjmowanie, przechowywanie, konserwacja oraz nadzór nad użytkowaniem umundurowania, obuwia, bielizny i dokonywanie ich napraw, organizowanie i przeprowadzanie kąpieli, wymiany bielizny, strzyżenie oraz zaopatrywanie w sprzęt namiotowo-obozowy, środki awaryjnego oświetlenia /lampy naftowe, gazowe, itp./ oraz ogrzewania /piece węglowe, gazowe, dmuchawy spalinowe, węgiel,

ćewno, ropa, nafta/ pomieszczeń, prowadzenia szkolenia personelu służby andurowej i ewidencji oraz sprawozdawczości.

Służbą /sekcją/ kieruje szef służby /sekcji/. Do realizacji zadań dysponuje specjalistycznymi urządzeniami /pralnią, łaźnią/ i magazynami.

Służba/sekcja/ żywnościowa jest przeznaczona do organizacji żywienia personelu stanów osobowych oddziału /pśb/ zgodnie z odpowiednimi normami należności oraz do zaopatrywania ich w środki spożywcze i sprzęt żywnościowy.

Zadaniem służby żywnościowej jest ustalanie potrzeb sprzętu i środków zaopatrzenia żywnościowego, przyjmowanie, przechowywanie środków pożywczych oraz konserwacja sprzętu, organizacja żywienia stanu osobowego, przetwórstwa środków żywnościowych, naprawa i remont sprzętu służby żywnościowej, organizowanie ruchomych punktów żywienia personelu latającego na lotniskach, szkolenia własnego stanu osobowego oraz prowadzenie ewidencji i sprawozdawczości środków zaopatrzenia żywnościowego.

Służbą /sekcją/ kieruje szef służby /sekcji/. Do realizacji zadań dysponuje specjalistycznym sprzętem służby żywnościowej oraz magazynami.

Służba /sekcja/ medyczna jest przeznaczona do medycznej obsługi działań bojowych oddziału /pśb/ oraz do realizacji zadań profilaktyczno-sanitarnych i higienicznych, przeciwepidemicznych i leczniczo-ewakuacyjnych stanu osobowego tych pułków.

Do zadań służby medycznej należy zaliczyć organizację i przeprowadzanie przeglądów lekarskich oraz obserwację stanu zdrowia żołnierzy, okazywanie pomocy medycznej porażonym i chorym oraz ich ewakuacja do szpitali lotniczych i innych, realizacja przedsięwzięć higieniczno-sanitarnych i przeciwepidemicznych, udzielanie pomocy medycznej załogom samolotów i śmigłowców przymusowo lądujących lub przymusowo opuszczających samolot czy śmigłowiec w rejonie lotniska, kontrola jakości żywności, posiłków, źródeł wody, zaopatrywanie w sprzęt i materiały medyczno-sanitarne, prowadzenie rozpoznania sanitarno-epidemicznego rejonu lotniska oraz prowadzenie szkolenia stanu osobowego oddziału /pśb/ , jak również prowadzenie ewidencji i sprawozdawczości środków zabezpieczenia medycznego.

Służbą /sekcją/ kieruje szef służby /sekcji/ medycznej. Do realizacji zadań dysponuje izbą chorych /kompanią medyczną w okresie W/ oraz rozwija pułkowy punkt medyczny.

Służba /sekcja/ finansowa przeznaczona jest do zaopatrywania stanu osobowego /pśb/ w środki pieniężne /płatnicze/ oraz do prowadzenia operacji finansowych.

Zadaniem służby finansowej jest realizacja wszelkich operacji finansowych pśb, dokonywanie wpływ należnego uposażenia, kontrola rozchodowania wydatków, prowadzenie ewidencji i sprawozdawczości oraz szkolenie fachowe dysponentów kredytów.

Kompania ochrony przeznaczona jest do ochrony wszystkich obiektów oddziału /pśb/ w celu zapewnienia bezpieczeństwa bazowania tego oddziału pracy związanej z wykonywaniem zadań bojowych oraz odpoczynku stanu osobowego. Do zadań kompanii ochrony należy: pełnienie służby wartowniczej i patrolowej oraz udział w obronie lotniska, zapobieganie atakom dywersyjnym lub niespodziewanym napadom na lotniska, odparcie tych napadów oraz szybka likwidacja ich skutków, zabezpieczenie urządzeń lotniskowych, sprzętu i środków materiałowych przed zniszczeniem lub kradzieżą, jak również utrzymywanie porządku i dyscypliny w rejonie lotniska.

Straż przeciwpożarowa jest przeznaczona do zapewnienia bezpieczeństwa przeciwpożarowego podczas wykonywania wszelkich czynności związanych z bazowaniem i wykonywaniem zadań przez oddział lt i št.

Do podstawowych zadań straży przeciwpożarowej zaliczamy: organizowanie służby przeciwpożarowej w rejonie miejsc rozmieszczenia samolotów i śmigłowców /pśb/, utrzymywanie w stałej gotowości określonych sił i środków do udziału a akcjach gaśniczych na lotniskach i w ich rejonach, wyposażenie w sprzęt przeciwpożarowy pododdziały i służby, sprawdzanie jego przydatności do użycia, wymianę i uzupełnianie, szkolenie stanu osobowego w zakresie umiejętności posługiwania się sprzętem pożarowym oraz znajomości zasad i przepisów przeciwpożarowych.

2.3. Służby i pododdziały logistyczne eskadr śmigłowców rozpoznawczo-łącznikowych

Pododdziały wsparcia logistycznego eskadr śmigłowców rozpoznawczo-łącznikowych /eśrł/ stanowią bazę bezpośrednio wspierającą pod względem logistycznym działania bojowe eskadr śmigłowców na lądowiskach.

Przeznaczeniem więc pododdziału logistycznego eśrł jest zabezpieczenie i obsługa lotów bojowych eskadry na lądowisku bazowania.

W okresie pokoju pododdział logistyczny eśrł jest częścią składową pododdziału logistycznego ośb.

Głównym zadaniem pododdziału wsparcia logistycznego eskadry śmigłowców rozpoznawczo-łącznikowych jest odtwarzanie gotowości bojowej śmigłowców.

Charakterystyka rodzajów wsparcia logistycznego lotnictwa wojsk lądowych

31. Wsparcie lotniskowe /lądowiskowe/ lotnictwa wojsk lądowych

Do wykonywania zadań wsparcia lotniskowego na szczepku osób przeznaczona jest kompania obsługi lotniska /lądowiska/.

Lądowisko aby mogło być wykorzystywane powinno odpowiadać pewnym wymogom. Wymagania, jakim powinno odpowiadać lądowisko i obszary przylotnikowe zależą bezpośrednio od charakterystyki lotno-technicznej konkretnego śmigłowca. W zależności od ciężaru i typu śmigłowca oraz ze względu na wyposażenie i przeznaczenie, lądowiska można podzielić na następujące klasy /tabela 1/:

Tabela 1

Klasa lądowiska	Kategoria śmigłowców przewidzianych do eksploatacji lądowiska	Ciężar startowy śmigłowców w tonach
I	lekkie, średnie, ciężkie	powyżej 12
II	lekkie i średnie	do 12
III	lekkie	do 4

Obszar lądowisk i warunki terenowe powinny zapewnić: zamaskowane rozmieszczenie jednej eskadry śmigłowców, możliwość rozśrodkowania sił środków zabezpieczenia naziemnego, możliwość szybkiego wprowadzenia sił i środków spod uderzenia lub zagrożenia uderzeniem, ciągłość prowadzenia działań niezależnie od warunków atmosferycznych, pory doby i roku. Minimalną powierzchnię przyziemia dla pojedynczego śmigłowca stanowi kwadrat o wymiarach:

- dla śmigłowców lekkich - 50 x 50 m;
- dla śmigłowców średnich - 60 x 60 m;
- dla śmigłowców ciężkich - 100 x 100 m;

Na lądowiskach przystosowanych do startów i lądowań w nocy, płaszczyzny przyziemia dla pojedynczych śmigłowców zwiększa się o jedną trzecią. Lądowisko dla pododdziału śmigłowców powinno mieć tyle wybranych i oznaczonych płaszczyzn przyziemia, ile śmigłowców znajduje się w pododdziale. Odstępy i odległości pomiędzy płaszczyznami przyziemia powinny gwarantować bezpieczeństwo startu i lądowań oraz zapewnić dobrą obserwację wzrokową wszystkich śmigłowców. W rejonie lądowiska na kierunku

startu i podejścia do lądowania nie mogą znajdować się przeszkody terenowe /wyższe niż 10 m/ w odległości od punktu przyziemienia:

- a/ dla śmigłowców lekkich - 120 m;
- b/ dla śmigłowców średnich - 200 m;
- c/ dla śmigłowców ciężkich - 300 m;

Spadek terenu wybranego na lądowisko nie powinien przekraczać 3° .
Roślinność lub warstwa śniegu na lądowisku nie może być wyższa /grubsza/ niż 15-20 cm.

Wymogi taktyczno-techniczne dotyczące lądowisk dla śmigłowców przedstawia załącznik 5.

W działaniach bojowych LWL w związku z częstym manewrem lądowiskowym i ograniczonym czasem na przygotowanie lądowisk /węzła lądowiskowego/ oraz małymi możliwościami kompanii obsługi lotniska w zakresie przygotowania lądowisk, podstawową zasadą przy wyborze rejonów pod lądowiska, będzie wybór terenu nie wymagającego przygotowania pod względem inżynierskim lub terenu wymagającego minimum nakładu prac w tym zakresie. Jeżeli nie można całkowicie wyeliminować prac inżynierskich podczas przygotowania lądowisk, należy dążyć do tego, aby mogły one być wykonane za pomocą ogólnie dostępnych maszyn i środków. Prace w tym zakresie powinny ograniczać się do oznakowania płaszczyzn startowych, stoisk dla śmigłowców i dróg kołowania /holowania/, usunięcia nie dużych przeszkód w strefie podejść powietrznych, zasypywania lejów, rówów, dołów, usunięciu pojedynczych drzew, krzewów, kamieni i utworzeniu gruntu do potrzebnej wytrzymałości. Teren uprzednio powinien być sprawdzony, czy nie jest zaminowany, skażony środkami chemicznymi, promieniotwórczymi, bakteriologicznymi. W okresie zimy należy usunąć gołoledź i zasypany śniegowe.

Zakres prac niezbędnych do przygotowania lądowisk nie powinien przekraczać możliwości sił i środków będących w wyposażeniu pododdziałów wsparcia logistycznego eskadr i rozmieszczonych w pobliżu wybranego terenu pod lądowisko wojsk lądowych.

3.2. Wsparcie materiałowe lotnictwa wojsk lądowych

Wsparcie materiałowe LWL realizowane jest według zasad zaopatrywania, ustalonych dla poszczególnych rodzajów zaopatrzenia, wykonywanych w kolejności potrzeb wynikających z charakteru walki śmigłowców, ich roli i miejsca w operacji oraz charakteru wykonywanego przez śmigłowce zadania bojowego.

Ciągłość i terminowość wsparcia materiałowego oddziałów i pododdziałów LWL osiąga się przede wszystkim przez utrzymanie zapasów w pododdziałach logistycznych LWL, w ustalonych ilościach i asortymencie, jak również

przez ich ciągłe uzupełnianie drogą dowozu ze szczebli nadrzędnych. W wypadku przerw w dowozie, drogą manewru środkami materiałowymi wewnątrz ugrupowania LWL.

Szeroki asortyment środków materiałowych wchodzących w zakres wsparcia materiałowego LWL można podzielić na dwie grupy. Do pierwszej grupy zalicza się środki wykorzystywane przez wszystkie rodzaje wojsk, łącznie z lotnictwem. Będą to środki materiałowe i sprzęt typu ogólnowojskowego.

Do środków materiałowych tej grupy zalicza się: żywność i sprzęt zaopatrzenia żywnościowego, umundurowania, pościel, namioty, uzbrojenie i amunicję strzelecką, środki sygnalizacyjne i pirotechniczne, środki obrony i ochrony przed bronią masowego rażenia, sprzęt saperski, środki obrony przeciwpożarowej, medykamenty, pojazdy mechaniczne i części zamienne, paliwa i smary samochodowo-traktorowe, sprzęt kwaterunkowy i opał, woda do picia i celów technicznych, materiały propagandowe, kulturalno-oświatowe, topograficzne, środki łączności itp.

Do drugiej grupy środków materiałowych zalicza się sprzęt i środki materiałowe wyłącznie zaopatrzenia lotniczego. Są to: paliwa lotnicze, oleje, płyny specjalne, smary, akumulatory, śmigłowce, sprzęt i materiały lotniczo-techniczne, sprzęt nawigatorski, uzbrojenie i amunicja lotnicza, umundurowanie lotnicze i techniczne, sprzęt i środki fotograficzne, sprzęt łączności lotniczej i ubezpieczenia lotów, sprzęt meteorologiczny, elektrogazowy, lotniskowy itp.

Wymienione środki materiałowe i sprzęt obu grup LWL otrzymuje poprzez organa logistyczne odpowiednio zorganizowane i przystosowane do warunków bazowania i działań bojowych.

3.2.1. System zaopatrywania lotnictwa wojsk lądowych w środki materiałowe

W związku ze stosowaniem dwu grup środków materiałowych tj. typu ogólnowojskowego i lotniczego zaopatrywanie LWL odbywa się dwoma kanałami. Kanałem zaopatrywania lotniczego i kanałem zaopatrywania ogólnowojskowego.

Zaopatrywanie osób w środki materiałowe i sprzęt przeznaczenia lotniczego dokonywane jest według schematu: Pułk Materiałowego Zaopatrzenia KL/PMZ KL/, pododdział logistyczny osób - pododdziały logistyczne eskadr, - śmigłowce.

Środki materiałowe typu ogólnowojskowego będą dostarczane na lądowiska osób /w zależności od sytuacji i ustaleń organizacyjnych/ COZ lub OZZ wzwzględnie z PMZ KL. Dla esrł poprzez punkty zaopatrzenia związków taktycznych, którym podporządkowane są esrł. W wyjątkowych wypadkach sytuacji bojowej w środki te zaopatrywać będzie /dotyczy to głównie eskadr

śmigłowców rozpoznawczo-łącznikowych/ pododdział logistyczny osób.

W sprzyjających warunkach do zaopatrywania eskadr, śmigłowców będą wykorzystywane urządzenia i środki materiałowe znajdujące się w rejonie lądowiska /zasoby miejscowe i zdobycze wojenne/.

Źródłem zaopatrzenia w środki materiałowe typu lotniczego dla pododdziału logistycznego osób będzie PMZ KL. W sprzęt i środki typu ogólnowojskowego ze względu na małą odległość bazowania ełł, eśsz, klucza dowództwa, zaopatrywania - będzie pododdział logistyczny bzaop pśb.

Zgodnie z obowiązującą zasadą /funkcjonowania systemu zaopatrywania/ dowozu środków materiałowych "z góry w dół" /w myśl zasady "kto stawia zadania ten zabezpiecza ich wykonanie/, dowóz środków materiałowych ze składów PMZ KL i COZ lub OOO realizowany będzie transportem tych oddziałów logistycznych.

Środki materiałowe typu lotniczego z pśb do eśrł dowożone będą transportem pśb. Natomiast dowóz środków materiałowych typu ogólnowojskowego z PZ ZT do eśrł będzie dokonywany transportem ZT, którym te pododdziały operacyjnie są podporządkowane /wchodzi w skład/ i na zaopatrzeniu których będą się znajdować. Nie należy jednak wykluczać, w niektórych sytuacjach, dowozu środków materiałowych "na siebie". Wówczas dowóz ten będą realizowały pododdziały logistyczne eśrł. Dowóz środków materiałowych "na siebie" polega na tym, że środki materiałowe dla swoich eskadr, kluczy, dowozi się własnym transportem z bazy materiałowej szczebla nadrzędnego. Może to mieć miejsce, gdy źródła zaopatrzenia znajdują się w pobliżu węzła lądowiskowego, czy też w sytuacji gdy rozmieszczone są one przy drodze przemieszczenia się pododdziałów logistycznych lub gdy organa zaopatrzenia szczebla nadrzędnego nie mają w danym okresie wystarczającej ilości środków transportowych do dowozu środków materiałowych. W tych warunkach jednak źródło zaopatrzenia, skąd mają być dowożone środki materiałowe "na siebie" własnym transportem, nie może być zbyt oddalone od lądowiska, czy dróg przemieszczenia się pododdziałów logistycznych LWL.

Ze względu na małą odległość rozmieszczenia lądowisk w węźle lądowiskowym pśb /5-10 km/, od zasady dowozu środków materiałowych "z góry w dół" /od przełożonego do podwładnego/ można odstąpić w relacji pododdział logistyczny pśb - eskadry śmigłowców szturmowych, eskadra lotnictwa łącznikowego.

3.2.2. Możliwości wsparcia materiałowego lotnictwa wojsk lądowych przez pododdziały logistyczne

Zapewnienie ciągłości działań bojowych LWL stwarza potrzebę gromadzenia i utrzymywania odpowiednich zapasów środków materiałowych we wszystkich źródłach zaopatrzenia systemu zaopatrywania LWL.

Ilość i asortyment środków materiałowych w pododdziałach logistycznych eśrł gwarantują ciągłość i terminowość zabezpieczenia działań bojowych w ciągu jednego dnia działań. Stanowią o tym możliwości przewozowe pododdziału logistycznego eśrł.

Zgromadzona ilość środków materiałowych w pododdziale logistycznym ośb zaspokaja potrzeby środków materiałowych dla eśsz średnio przez okres trzech dni działań.

Konkretnymi danymi wyjściowymi do określenia potrzeb w zakresie środków materiałowych dla LWL są: etaty pododdziałów i oddziałów śmigłowców, współczynnik ukończenia, współczynnik gotowości bojowej, natężenie działań bojowych, ich charakter, dane taktyczno-techniczne śmigłowców, normy i limity zużycia środków materiałowych, współczynnik wylotów śmigłowców ze zbiornikami dodatkowymi, współczynniki zużycia środków materiałowych^{1/}.

Uwzględniając np. stan etatowy śmigłowców, współczynnik sprawności technicznej śmigłowców - 0,9, natężenie działań - 5 wylotów dziennie śmigłowce i następujące współczynniki zużycia w jednym wylocie /średnie za 14-to dniową operację/: niekierowanych pocisków raketowych S-5 - 0,40; przeciwpancernych pocisków kierowanych - 0,20, naboji lotniczych - 0,30; paliwa lotniczego dla eśrł, ełł, klucza śmigłowców ABROT i ABAA - 0,30, a dla eśsz - 0,50, potrzeby dobowe lotniczych środków bojowych przedstawia tabela 2, natomiast paliw i benzyn lotniczych przedstawia tabela 3.

^{1/} W skrypcie nie wyjaśnia się poszczególnych haseł ze względu na podobną ich treść we wszystkich rodzajach lotnictwa. Treść haseł powinna być czytelnikowi znana.

Tabela 2

Lp.	Wyszczególnienie lotniczych środków bojowych	Jm.	elt OW /1 esk. 4Mi-2 uzbr. w wers. roz- / poznaw. /	eśrł ZT /5x4Mi-2 w uzbr. w wers. roz- / poznaw. /	eśsz 2x20Mi-2 ppanc i 12 śmigł. wer. ra- / kiet	eśsz 1x16Mi-24D	Współcz. oblicz. średni za oper.
		3	4	5	6	7	8
1	2						
1	7,62 mm nb.do PK zapas ruchomy	t	0,2	0,8	2,6		0,3
	ciężar 1 jo	"	0,4	1,3	1,3		
	ciężar 1 wylotu	"	0,06	0,1	0,4		
	ciężar 4 wylotów	"	0,12	0,5	1,5		
	zużycie zap. ruch.	%	60	60	60		
2	12,7 mm nb lot. zapas ruchomy	t	-	-	-	14,1	0,3
	ciężar 1 jo	"				4,7	
	ciężar 1 wylotu	"				1,4	
	ciężar 4 wyl.	"				5,6	
	zużycie zap. ruch.	%				35	
3	23 mm nb lot. zapas ruchomy	t	0,4	2,2	3,4		0,3
	ciężar 1 jo	"	0,2	1,1	1,7		
	ciężar 1 wylotu	"	0,1	0,3	0,5		
	ciężar 4 wylotów	"	0,4	1,3	2,0		
	zużycie zap. ruch.	%	58	60	58		
4.	Poc. rak. S-5 zapas ruchomy	t	2,4	-	4,8	25,8	0,5
	ciężar 1 jo	"			2,4	12,9	
	ciężar 1 wylotu	"			1,0	5,2	
	ciężar 4 wyl.	"			3,9	20,6	
	zużycie zap. ruch.	%			80	80	
5.	ppk - 9M14M "Malutka" zapas ruchomy	t	-	-	4,8		
	ciężar 1 jo	"			2,4		

1	2	3	4	5	6	7	8
	ciężar 1 wylotu	t	-	-	0,7	-	0,2
	ciężar 4 wylotów	"	-	-	2,9	-	
	zużycie zap.ruch.	%	-	-	40	-	
6.	ppk SM17P "Falanga"						
	zapas ruchomy	t	-	-	-	0,9	
	ciężar 1 jo	"	-	-	-	4,5	
	ciężar 1 wylotu	"	-	-	-	0,9	0,2
	ciężar 4 wylotów	"	-	-	-	3,6	
	zużycie zap.ruch.	%	-	-	-	40	
7.	ZB-500						
	zapas ruchomy	t	-	-	-	16,0	
	ciężar 1 jo	"	-	-	-	8,0	
	ciężar 1 wylotu	"	-	-	-	0,8	0,1
	ciężar 4 wylotów	"	-	-	-	3,0	
	zużycie zap.ruch.	%	-	-	-	20	
8.	ZAB-250-270						
	zapas ruchomy	t	-	-	-	17,2	
	ciężar 1 jo	"	-	-	-	8,6	
	ciężar 1 wylotu	"	-	-	-	0,9	0,1
	ciężar 4 wylotów	"	-	-	-	3,5	
	zużycie zap.ruch.	%	-	-	-	20	
	Razem:						
	zapas ruchomy:	t	0,6	3,0	15,6	82,1	
	ciężar 1 jo	t	0,3	1,5	7,8	38,7	
	ciężar 1 wylotu	t	0,16	0,4	2,6	9,1	
	ciężar 4 wylotów	t	0,52	1,8	10,3	36,6	
	zużycie zap.ruch.	%	67	60	66	53	-

Tabela 3

Lp.	Wyszczególnienie	Jm	Wyszczególnienie pododdz. IWL					Uwagi
			elł	es ZT	es sz	Razem		
1	2	3	4	5	6	7	8	9
					Mi-2-2	Mi-24D-1		
1.	<u>Faliwo lotnicze</u>							
1 jn		t	8,7	34,5	15,4	13,4	28,8	
4,5 jn - zapas ruch.		"	39,2	155,3	69,4	60,3	129,7	
zużycie w ciągu		"						
1 godz.		"	2,9	10,0	8,0	5,5	13,6	
zużycie w ciągu		"						
4 godz.		"	11,6	40,0	32,0	22,0	54,0	
<u>Zużycie zap.ruch.:</u>								
w ciągu 1 godz.		%	7,4	5,6	11,6	9,1	10,4	
w ciągu 4 godz.		%	29,6	25,8	46,1	36,5	41,6	
współcz. zużycia			0,33	0,29	0,52	0,41	0,47	
2.	<u>Benzyzna lotnicza</u>							
1 jn		t	4,4	-	-	-	-	
4,5 jn zapas ruch.		"	19,8	-	-	-	-	
zużycie w ciągu		"						
1 godz.		"	0,6	-	-	-	-	
zużycie w ciągu		"						
4 godz.		"	2,4	-	-	-	-	
<u>Zużycie zap.ruch.:</u>								
w ciągu 1 godziny		%	3	-	-	-	-	
w ciągu 4 godzin		%	12	-	-	-	-	
współcz. zużycia			0,14	-	-	-	-	
								zap.ruch.

Biorąc pod uwagę etatowe możliwości przewozowe środków materiałowych pododdziału logistycznego pśb, esrł oraz uwzględniając dane zawarte w tabeli 2 i 3, oznacza to, że taką ilość środków materiałowych trzeba dostarczyć w ciągu doby do pododdziałów logistycznych LWL, aby utrzymać na niezmiennym poziomie wyjściowym stan zapasów. Dobowa przerwa w dostawach środków materiałowych spowoduje obniżenie się zapasów ruchomych, utrzymywanych w pododdziałach śmigłowców średnio o 40%^{1/}. Przytoczona kalkulacja w pewnym stopniu jest uproszczona. Nie uwzględnia występującej w rzeczywistości nierównomierności zużycia poszczególnych środków materiałowych, ponoszonych strat itp. Jeśli np. zapas ruchomy naboju lotniczych na szczeblu eskadry śmigłowców szturmowych wyposażony w śmigłowce Mi-2 wynosi 2 jo i waży 3,4 t, to średni dzienny dowóz naboju lotniczych powinien oscylować w granicach 2 ton, co stanowi 58% zapasu ruchomego eskadry. Taką ilość naboju lotniczych trzeba dowieźć w każdym dniu do eskadry, chcąc utrzymać na niezmiennym poziomie stan zapasów wyjściowych. Nie są to wielkości duże, jednak zakłócenia w ich dowozie mogą wykluczać możliwość wykorzystania śmigłowców szturmowych /bojowych/.

Z kalkulacji potrzeb materiałowych wynika, że pierwszy dowóz dla wszystkich pododdziałów LWL należy realizować pod koniec drugiego dnia działań w ilości 2,5 jo /jn/. Kolejny dowóz należy zapewnić w ilości 1,8-2,0 jn /jo/ dla eskadr śmigłowców szturmowych /bojowych/, dla pozostałych pododdziałów, co drugi dzień w ilości 2,5 jn /jo/.

3.2.3. Urzutowanie środków materiałowych w ogniwach zaopatrzenia systemu zaopatrywania lotnictwa wojsk lądowych

W poszczególnych ogniwach zaopatrzenia system zaopatrywania pododdziałów i oddziałów śmigłowców LWL - środki materiałowe winny być utrzymywane w: PMZ KL - środki materiałowe typu lotniczego dla całości osób; RBA - środki materiałowe typu ogólnowojskowego i paliwo lotnicze dla pśb; batalionie zaopatrzenia ogólnowojskowych związków taktycznych - środki materiałowe typu ogólnowojskowego i paliwo lotnicze dla esrł; pododdziały logistycznym pśb - środki materiałowe typu lotniczego dla całości osób oraz typu ogólnowojskowego dla eskadr bazujących w pułkowym węźle lądowym; w pododdziałach logistycznych esrł wszystkie rodzaje środków materiałowych dla całej eskadry śmigłowców.

1/ "Zabezpieczenie działań bojowych lotnictwa wojsk lądowych". Wyd. Sutab Głównego Kwatermistrzostwa WP. Służby Techniczne i Zaopatrzenia WL. 1982 r. s. 35.

Wydawnictwo MON, Sygn. Szkol. 292/67 "Zasady wykorzystania LWL dla potrzeb wojsk operacyjnych", określa, że w celu zapewnienia ciągłości działań bojowych, dla pśb powinny być utrzymywane zapasy środków materiałowych na okres 3 dni działań bojowych pułku. Aby zapewnić proces nieprzerwanego zaopatrywania eskadr, śmigłowców pśb w środki materiałowe na trzy dni działań, część z nich powinna znajdować się /być urzutowana/ w pododdziałach logistycznych ogólnowojskowych ZT, część w pododdziale logistycznym pśb. I tak:

- w każdym batalionie zaopatrzenia ogólnowojskowego ZT dla eśrł - 8.400 kg paliwa lotniczego, około 45.000 szt. naboł do PK-7,62 i pozostałe środki materiałowe typu ogólnowojskowego na stan eskadry zgodnie z obowiązującymi zasadami w ogólnowojskowych ZT;

- w pododdziale logistycznym ośb dla eśsz, elł, około 200 ton paliwa lotniczego, 900 szt. przeciwpancernych pocisków kierowanych - 9M14M i tyleż typu 9M17P oraz około 40.000 sztuk pocisków rakietowych niekierowanych S-5; 65.000 sztuk naboł do działek NS-23M; 650.000 szt. naboł do KM - 7,62; 160000 szt. naboł do KM-12,7 oraz pozostałe środki materiałowe typu lotniczego i ogólnowojskowego;

- w pododdziałach logistycznych każdej eskadry śmigłowców rozwijanych na lądowiskach eskadrowych powinny znajdować się zapasy środków materiałowych na dzień działań. W zależności od rodzaju eskadry /rozpoznawczo-łącznikowa, eskadry śmigłowców szturmowych Mi-2, czy Mi-24D/ zapasy te powinny wynosić: od 15.600 do 57.000 kg paliwa lotniczego, około 200 szt. pocisków przeciwpancernych kierowanych - 9M14M; około 200 szt. pocisków przeciwpancernych kierowanych 9M17P, od 3000 szt. do 6.000 szt. niekierowanych pocisków rakietowych S-5; od 2250 do 5000 szt. naboł do PK-7,62, około 53000 szt. naboł do KM-12,7 oraz inne środki materiałowe, co w sumie stanowi około od 33 do 108 ton ładunku.

3.2.4. Organizacja dowozu podstawowych środków materiałowych dla lotnictwa wojsk lądowych

Potrzeba utrzymywania określonych wielkości zapasów środków materiałowych w poszczególnych szczeblach organizacyjnych systemu zaopatrywania LWL będzie warunkowała organizację dowozu tych środków. Dowóz ten będzie realizowany z PMZ KL do ośb i COZ lub OOO do pododdziałów logistycznych ogólnowojskowych ZT - nie rzadziej niż raz na dwa dni. Z ośb i ZT do pododdziałów logistycznych eskadr jeden raz w ciągu doby. Taka częstotliwość dowozu środków materiałowych wynika z możliwości przewozowych pododdziałów logistycznych eskadr oraz z przewidywanego natężenia działań eskadr.

3.3. Wsparcie techniczne pododdziałów i oddziałów lotnictwa wojsk lądowych

Do realizacji zadań zabezpieczenia technicznego eskadr i pułków LWL przeznaczone są etatowe siły i środki służby inżynieryjno-lotniczej oraz służby samochodowej.

Do ważniejszych zadań realizowanych w procesie zabezpieczenia technicznego eskadr i oddziałów LWL należy zaliczyć:

- terminowe prowadzenie przeglądów i obsługi technicznych śmigłowców, pojazdów i pozostałego sprzętu;
- zbieranie uszkodzonego sprzętu bojowego, pojazdów mechanicznych i innego, bezpośrednio po uszkodzeniu oraz weryfikacje uszkodzeń i szybkie doprowadzenie do warsztatów remontowych;
- realizacja remontu sprzętu bojowego, pojazdów i innego szczególnie występujących w pojedynczych egzemplarzach oraz tych, których odnowa wymaga najmniejszej pracochłonności;
- ewakuacja uszkodzonego sprzętu technicznego do punktu zbiórki uszkodzonego sprzętu /FZUS/;
- organizowanie technicznego zamykania kolumn rzutów wsparcia naziemnego podczas ich przemieszczania.

Śmigłowce oraz transport i pozostały sprzęt techniczny powinny posiadać możliwie najwyższy współczynnik sprawności technicznej. Śmigłowce i transport samochodowy muszą dysponować również dużym zapasem rewersu agregatów oraz przebiegu kilometrów lub motogodzin do kolejnego przeglądu technicznego lub remontu.

Wszystkie przeglądy techniczne /obsługi/ sprzętu bojowego i transportu samochodowego powinny być wykonane przed wejściem eskadr i pułków do działań bojowych. Pomocy w tym zakresie udzielają warsztaty remontowe KL i WLOP tzn. polowe warsztaty lotnicze /PWL/ i ruchomy warsztat remontu samochodów /RWRS/.

Sprzęt bojowy i transport samochodowy może być uszkodzony lub zniszczony w czasie przemieszczania jak i na lotniskach. Taki sprzęt należy na miejscu uszkodzenia przejrzeć, dokonać weryfikacji uszkodzeń, a nadający się do remontu sprowadzić do miejsca postoju warsztatów remontowych. Ze sprzętu nie nadającego się do remontu należy wymontować sprawne zespoły i agregaty i przeznaczyć je jako rezerwę remontową. Do tego celu z pododdziału wsparcia naziemnego eskadr i pułków wydziela się grupy weryfikacyjno-ewakuacyjne z odpowiednim sprzętem i transportem.

Zamykanie techniczne przemieszczających się rzutów wsparcia naziemnego śmigłowców musi być organizowane w każdych warunkach. W wypadku posiadania w eskadrach małej ilości ruchomych środków remontowych, do tego z konieczności musi być wydzielony transport ogólnego przeznaczenia z zapasem części zamiennych i narzędzi. Takie organizowanie zamykania

technicznego rzutów wsparcia naziemnego eskadr i pułków LWL nie zmniejszy ich możliwości remontowych.

Ponieważ istnieje wyraźna specyfika w doprowadzaniu do sprawności technicznej śmigłowców w stosunku do transportu samochodowego i innego sprzętu, dlatego wsparcie techniczne sprzętu w dalszej części skryptu przedstawione zostanie jako techniczne śmigłowców, techniczne samochodów i pozostałego sprzętu technicznego.

3.3.1. Wsparcie inżynieryjno-lotnicze eskadr i pułku śmigłowców lotnictwa wojsk lądowych

Do realizacji zadań wsparcia inżynieryjno-lotniczego w każdym pśb znajdują się: personel lotniczo-techniczny eskadr lotniczych i jedna eskadra techniczna.

Personel służby inżynieryjno-lotniczej /SIL/ w czasie działań bojowych realizuje następujące zadania:

A. Eskadry lotnictwa łącznikowego, eśrł. i eśsz

- obsługi bieżące zgodnie z jednolitym zestawem obsług technicznych /JZOT/ czasu "W";
- odtwarzanie gotowości bojowej do kolejnych wylotów;
- usuwanie defektów i usterek oraz wymianą agregatów;
- remont drobny;
- wymianę silników;
- rozśrodkowanie i maskowanie sprzętu lotniczego;
- dezaktywację sprzętu lotniczego.

B. Eskadra techniczna podczas działań bojowych wykonuje następujące zadania:

- remonty drobne;
- remonty bieżące;
- wymianę silników, zespołów, urządzeń i agregatów;
- remont pojedynczych zespołów, urządzeń, agregatów i przyrządów oraz innego wyposażenia lotniczego;
- regulację urządzeń, instalacji i układów sterowania;
- diagnostykę w zakresie przyczyn niesprawności sprzętu lotniczego;
- obsługi okresowe zgodnie z JZOT czysu "W" w okresie międzyoperacyjnym;
- pomoc specjalistyczną w ewakuacji sprzętu lotniczego kwalifikującego się do remontu średniego i głównego;
- odzysk części i zespołów ze śmigłowców nie kwalifikujących się do remontu;
- pomoc specjalistyczną personelowi SIL eskadr lotniczych

śmigłowców w zakresie usprawniania niesprawności sprzętu lotniczego przez kierowanie w odpowiednie rejony grup remontowych drogą powietrzną.

Eskadra techniczna realizuje swoje zadania w dwóch wariantach:

1/ na miejscu stałego bazowania - na sprzęcie dostarczonym drogą powietrzną i kołową.

2/ w miejscach bazowania eskadr, kluczy oraz przygodnym terenie na sprzęcie, którego nie można transportować drogą kołową lub który - według analizy czasowej - można szybciej usprawnić w miejscu aktualnego postoju. W wariantcie tym grupy remontowe wraz z częściami zamiennymi i narzędziami będą transportowane drogą powietrzną do wyznaczonych miejsc.

3.3.1.1. Możliwości obsługowo-remontowe śmigłowców siłami służby inżynierjno-lotniczej lotnictwa wojsk lądowych

W zależności od stopnia uszkodzenia lub zniszczenia, śmigłowce kwalifikuje się do remontu lub strat bezpowrotnych. Z kolei od charakteru uszkodzenia i pracochłonności wyróżnia się następujące rodzaje remontu sprzętu lotniczego;

Tabela 4

Lp.	Nazwa remontu	Oznaczenie	Pracochłonność /r/h/	Czas technologiczny /h/	Uwagi
1	2	3	4	5	6
1.	główny	Rg	Powyżej 1000	powyżej 72	remont stacjonarny
2.	średni	Rś	600-1000	do 72	remont polowy
3.	bieżący	Rb	200-600	do 48	
4.	drobny	Rd	do 200	do 8	

W czasie działań bojowych w śmigłowcach będą powstawały straty. Przewidywane straty śmigłowców przedstawia tabela 5.

Tabela 5

Lp.	Nazwa strat	Udział %	Współczynnik strat	
			oznaczenie	wartość
1.	Straty bezpowrotne	2,5	K_B	0,025
2.	Uszkodzenia kwal.do remontu głównego	0,8	K_G	0,008
3.	Uszkodzenia kwal.do rempntu śred.	0,6	$K_{śr}$	0,006
4.	Uszkodzenia kwalifikujące do remontu bieżącego	3,0	K_b	0,030
5.	Uszkodzenia kwalifikujące do remontu drobnego	25,0	K_{dr}	0,250

Do realizacji zadań wsparcia technicznego pododdziałów śmigłowców pśb, służba inżynieryjno-lotnicza dysponuje następującymi możliwościami:

Tabela 6

Lp.	Pododdział, oddział		Stan osobowy służby inżynieryjno-lotniczej		Moc dysponowana	
			etat	produkc.	dobowa	na czas operacji
1.	pśb	esk. techn.	81	61	610	8550
		esk. lotn.	343x40%	137	1370	19180
2.	FWL		110/1/2=55	83/1/2=41	410	5.740
	Razem		149	239	2390	33.709

Wykorzystanie polowej sieci remontowej w czasie działań bojowych będzie utrudnione ze względu na stosunkowo częste przemieszczanie $\frac{Y}{1-2}$ razy w ciągu doby/ warsztatów wszystkich szczebli, wraz z rzutami wsparcia naziemnego.

3.3.2. Wsparcie techniczne sprzętu naziemnego pododdziałów i oddziałów lotnictwa wojsk lądowych

W pododdziałach logistycznych śmigłowców LWL do realizacji zadań wsparcia technicznego sprzętu naziemnego przeznaczone są:

- w eśrł - grupa obsługowo-remontowa wyposażona w 1 samochód warsztat B1/sam. Możliwości obsługowo-remontowe tej grupy wynoszą 30 r/h w ciągu doby;
- w pśb - pluton remontu pojazdów kołowych o stanie etatowym 36 ludzi i sprzęcie: 2 wpmochody ciężarowo-szosowe, 7 samochodów specjalnych i 6 przyczep różnego przeznaczenia. Możliwości dobowe - 6 remontów bieżących;
- w PMZ KL - ruchomy warsztat remontu samochodów o stanie etatowym 119 osób, wyposażony w sprzęt: 10 samochodów ciężarowo-szosowych, 2 samochody osobowo-terenowe, 10 samochodów specjalnych, 16 samochodów różnych, 5 przyczep transportowych, 13 przyczep różnych. Możliwości dobowe - 5 remontów średnich lub 17 remontów bieżących.

Do zasadniczych zadań, które personel techniczny pododdziałów logistycznych LWL będzie realizował w ramach wsparcia technicznego sprzętu naziemnego zalicza się:

- kwalifikowanie naziemnego sprzętu technicznego do określonego rodzaju remontu;
 - remont naziemnego sprzętu technicznego, głównie pojazdów mechanicznych;
 - organizacja ewakuacji sprzętu technicznego przeznaczonego do remontu;
 - organizacja i realizacja zadań zabezpieczenia technicznego przemieszczających się rzutów zabezpieczenia naziemnego LWL.

Kwalifikacji sprzętu do określonego rodzaju remontu dokonuje grupa weryfikacyjno-remontowa.

Ze względu na rodzaj remontu straty w sprzęcie samochodowym można zakwalifikować do:

- remontu bieżącego $/R_b/$ - 45%;
- remontu średniego $/R_s/$ - 20%;
- remontu kapitalnego $/R_k/$ - 15%;
- strat bezpowrotnych $/S_B/$ - 20%.

Remont bieżący dzieli się według czasu potrzebnego na jego wykonanie na:

- remont bieżący o małym zakresie $/R_{bmz}$ - 2-3 godz. tj. 30% całości funduszu remontu bieżącego;
- remont bieżący o średnim zakresie $/R_{bśz/}$ - 3-5 godz., tj. 40% całości funduszu remontu bieżącego;

- remont bieżący o dużym zakresie /R_{bdz}/ - 5-15 godz., tj. 30% całości funduszu remontu bieżącego.

Zgodnie z przyjętymi zasadami postępowania w pierwszej kolejności remontowany będzie sprzęt techniczny wymagający remontu bieżącego oraz sprzęt występujący w pojedynczych egzemplarzach, decydujący o możliwości odtwarzania gotowości bojowej śmigłowców.

Pododdziały remontowe eśrł posiadają możliwości dokonywania tylko obsługi technicznych, przeglądów technicznych i wykonywania remontów bieżących małego zakresu.

Pluton remontu pojazdów kołowych pśb prócz wyżej wymienionych czynności może wykonywać prace związane z remontem średnim metodą wymiany agregatów, zespołów, urządzeń.

Sprzęt naziemny wymagający remontu średniego, kapitalnego oraz ten, którego uszkodzenia nie są w stanie usunąć pododdziały remontowe eśrł i pśb ewakuuje się do punktów zbiórki uszkodzonego sprzętu, a stąd do warsztatów nadrzędnego szczebla /RWRS PMZ KL/.

3.4. Wsparcie medyczne pododdziałów i oddziałów lotnictwa wojsk lądowych

W zakres wsparcia medycznego pododdziałów i oddziałów śmigłowców wchodzi przedsięwzięcia lotniczo-lekarskie, leczniczo-ewakuacyjne, sanitarno-higieniczne i przeciwepidemiczne oraz sanitarne obrona przed bronią masowego rażenia. Celem zabezpieczenia medycznego jest zapobieganie powstawaniu i szerzeniu się chorób w oddziałach /pododdziałach/ LWL oraz zapewnienia pomocy medycznej porażonym i chorym.

Zabezpieczenie medyczne o charakterze ogólnym obejmuje:

- udzielanie pomocy lekarskiej porażonym i chorym i ich ewakuacji;
- wykonywanie czynności przeciwepidemicznych;
- badanie działania nowych środków rażenia oraz realizację przedsięwzięć zapobiegawczych i leczniczych;
- zaopatrywanie w materiały medyczno-sanitarne;
- szkolenie stanu osobowego;
- ocenę przydatności do spożycia posiłków i wody.

Do realizacji zadań wsparcia medycznego w oddziałach LWL przeznaczone są kompanie medyczne. Kompania medyczna rozwija pułkowy punkt medyczny /FPM/.

W skład kompanii medycznej wchodzi: dowódca kompanii medycznej - lekarz, 2 lekarzy, podoficer, sanitarny, 6 sanitariuszy, 7 kierowców, 4 samochody sanitarne, 1 sala opatrunkowa na samochodzie.

Kompania medyczna przeznaczona jest do udzielania kwalifikowanej pomocy medycznej.

Realizując zadania wsparcia medycznego kompania medyczna dysponuje następującymi możliwościami: w ciągu doby może udzielić pomocy 100-150 porażonym w pełnym zakresie lub do 250 porażonym w zakresie zawężonym. Może ewakuować 160-200 porażonych.

3.4.1. Ewakuacja porażonych i chorych z pododdziałów i oddziałów lotnictwa wojsk lądowych

Istotną rolę w zabezpieczeniu ciągłości leczniczo-ewakuacyjnej porażonych i chorych w okresie działań bojowych śmigłowców LWL spełniać będzie węzeł lądowiskowy osób i lądowiska śrł ZT. Węzeł lądowiskowy pśb i lądowiska eśrł ZT stanowić będą nie tylko bazę dla śmigłowców do prowadzenia działań bojowych, lecz również będą miejscem przyjmowania środków materiałowych, w tym medycznych dla wojsk ZT czy ZTO oraz miejscem ewakuacji porażonych i chorych z eśrł ZT do dywizyjnego punktu medycznego /DPM/, batalionu medycznego /bm/, czy medycznego batalionu wzmocnienia /mbw/ ZT, jak również kompanii medycznej pśb do tyłowego rejonu ZTO czy ZO /baz szpitalnych, szpitali/.

System leczenia etapowego z ewakuacją według wskazań zapewnia, po udzieleniu pierwszej pomocy lekarskiej, ewakuację do etapów kwalifikowanej pomocy medycznej.

Ewakuacja będzie z zasady prowadzona transportem samochodowym oddziałów kwalifikowanej pomocy medycznej. Z lądowisk /lotnisk/ i punktów kwalifikowanej pomocy medycznej będzie dokonywana ewakuacja /pilotów i innego wysoko wykwalifikowanego personelu/ transportem lotniczym do szpitali polowych lub stacjonarnych.

Ewakuacja sanitarna porażonych i chorych z pododdziałów i oddziałów LWL, prowadzona transportem kołowym i lotniczym, może pominąć pośrednie etapy ewakuacji medycznej, kierując ich wprost do szpitali polowych i stacjonarnych.

3.5. Wsparcie intendenckie pododdziałów i oddziałów lotnictwa wojsk lądowych

W zakres czynności wsparcia intendenckiego pododdziałów i oddziałów LWL związanych z żywieniem i zakwaterowaniem stanu osobowego wchodzi: organizacja i realizacja żywienia w warunkach polowych zgodnie z normami żywnościowymi, urządzenie polowych punktów żywienia /kasyn/ personelu latającego, technicznego oraz pozostałych żołnierzy, magazynowanie i wydawanie środków spożywczych, urządzenie punktów przygotowania posiłków

i dowóz tych posiłków na lądowisko oraz do oddalonych miejsc ubezpieczenia lotów /bliższe i dalsze radiostacje prowadzące, wysunięte punkty oporu obrony lądowiska itp./, dowóz wody do celów spożywczych, wydawanie pododdziałom namiotów oraz organizacja polowych hoteli dla personelu latającego, technicznego oraz oficerów i podoficerów dowództwa i sztabu, magazynowanie i wydawanie opału, urządzeń grzejnych do namiotów oraz zapewnienie oświetlenia miejsc wypoczynku.

Do realizacji zadań zabezpieczenia żywnościowego sekcja żywnościowa esrł ZT dysponuje 2 kuchniami polowymi typu KP-200/68. Umożliwiają one jednorazowo przygotowanie posiłku dla 240 żołnierzy.

Służba żywnościowa esrł ZT i pśb magazynuje i przewozi od 3-5 racji dziennych żywności dla stanu osobowego pododdziału i oddziału. Do przewiezienia wyżej wymienionych ilości żywności dysponuje 2 samochodami ciężarowymi oraz samochodem chłodnią.

Żywienie personelu latającego eskadr i pułku należy organizować w taki sposób, aby umożliwić pilotom spożycie czterech posiłków /w tym dwa gorące/ w ciągu doby.

Żywienie małych grup żołnierzy na posterunkach oddalonych i załóg lądujących przymusowo w przygodnym terenie, organizować należy w sposób indywidualny z wykorzystaniem wydanych wcześniej racji żywnościowych i kuchenek indywidualnych. Personel latający lądujący awaryjnie w terenie może korzystać z racji żywnościowej przewożonej w śmigłowcu.

Żywienie porażonych i chorych będzie realizowane na poszczególnych etapach ewakuacji medycznej, organizowanych na szczeblu pododdziałów i oddziałów LWL, zgodnie ze wskazaniem lekarza.

Zaopatrywanie pododdziałów i oddziałów śmigłowców LWL w wodę do celów konsumpcyjnych, bytowych i technicznych organizowane będzie na podstawie ustaleń i zarządzeń kwatermistrza /szefa sekcji żywnościowej/, który w porozumieniu z lekarzem wskaże miejsce poboru wody.

Sekcja mundurowa pododdziałów i oddziałów LWL magazynuje i przewozi w czasie działań bojowych umundurowanie, które wykorzystywane będzie do wymiany umundurowania zniszczonego lub skażonego /norma - 5% stanu osobowego pododdziału, oddziału/ tj. około 25 kpl. w esrł ZT i 100 kpl. w pśb, wyposażenie hotelu polowego.

Sekcja mundurowa dysponuje samochodem łaźnią polową i samochodem pralnią polową.

Podstawowym zadaniem sekcji mundurowej będzie zapewnienie właściwego odpoczynku nocnego i dziennego, głównie personelowi latającemu.

4. Kierowanie wsparciem logistycznym lotnictwa wojsk lądowych

Kierowanie wsparciem logistycznym LWL, to ciągłe dowodzenie i zarządzanie podległymi pododdziałami podczas organizacji i realizacji zadań wsparcia logistycznego działań bojowych oraz kontrolowanie wykonywanych przedsięwzięć.

Treścią kierowania pododdziałami logistycznymi jest decydowanie o właściwym wykorzystaniu podległego stanu osobowego, sprzętu i środków materiałowych w celu zapewnienia terminowego i wszechstronnego wsparcia logistycznego działań bojowych LWL.

Istota kierowania pododdziałami logistycznymi LWL polega na podejmowaniu skutecznych, optymalnych w danych warunkach działań, decyzji, terminowym przekazywaniu zadań podwładnym i konsekwentnym wprowadzaniu ich w życie.

Kierowanie pododdziałami logistycznymi LWL, a w tym i realizacja zadań wsparcia logistycznego w swej formie i treści jest nieco odmienna od obowiązującego systemu dowodzenia pododdziałami i oddziałami logistycznymi lotnictwa KL.

Odmiennosc ta wynika z częściowej decentralizacji kierowania, polegającej na tym, że esrl ZT, a wraz z nimi i ich pododdziały logistyczne przechodzą w podporządkowanie ZT i wykonują zadania wg decyzji dowódców tych związków. Natomiast kierowanie pododdziałami wsparcia tych eskadr jest prowadzone w sposób scentralizowany przez szefa logistyki osób.

Kierowanie wsparciem logistycznym pśb obejmuje podejmowanie właściwych i w odpowiednim momencie decyzji do wsparcia logistycznego oraz stawianie zadań podwładnym, dokładną i sprawną realizację czynności wsparcia logistycznego zgodnie z powziętą decyzją. Ponadto obejmuje sprawowanie stałego kierownictwa we wszystkich przedsięwzięciach związanych z wsparciem materiałowym w trakcie jego trwania oraz stałej, wnikliwej kontroli wykonywanych zadań, składanie meldunków i wymianę doświadczeń z zakresu realizacji zadań wsparcia logistycznego pśb.

W zakres kierowania wsparciem logistycznym wchodzi również organizacja łączności, przygotowanie stanu osobowego oraz sprzętu do wsparcia działań bojowych pśb, prowadzenie ewidencji środków materiałowych i sprzętu technicznego.

W przypadku pśb dodatkowo kierowaniu podlega organizowanie współdziałania z pododdziałami i oddziałami wojsk lądowych w zakresie wsparcia logistycznego eskadr pśb, w składzie których lub na korzyść których prowadzone są działania bojowe.

Warunkiem zapewniającym właściwą organizację wsparcia logistycznego działań bojowych pśb, jest w odpowiednim czasie informowanie dowództwo i

i sztab pśb z planowanymi działaniami bojowymi eśrł ZT, eśsz, ełł, co umożliwi w odpowiednim czasie organizację i realizację zadań wsparcia logistycznego. Niezbędne informacje do organizacji tego wsparcia na szczeblu pśb, to aktualne i przewidywane miejsca bazowania, natężenie działań /liczba wylotów, długotrwałość lotów/, warianty uzbrojenia śmigłowców, aktualny stan śmigłowców w eskadrach /kluczach/, terminy dowozu środków materiałowych, możliwość wykorzystania dróg, przepraw na przeszkodach wodnych, aktualny stan środków materiałowych oraz aktualne możliwości pododdziałów logistycznych w zakresie realizacji zadań.

Kierowanie procesem wsparcia logistycznego jest trudne, ze względu na dużą różnorodność wykonywanych przez pododdziały wsparcia zadań, ograniczoną ilość technicznych środków łączności, wielotorowość otrzymywanych zadań oraz rozśrodkowanie pododdziałów logistycznych na wielu odległych lądowiskach.

W kierowaniu wsparciem logistycznym pśb pośrednio udział biorą: dowódca KL przez swego zastępcę ds logistyki oraz dowódca pśb. Natomiast bezpośrednio kierownictwo i realizacja zadań wsparcia logistycznego spoczywa na szefie logistyki pśb w stosunku do eskadr śmigłowców szturmowych /bojowych/, a pośrednie w stosunku do pododdziałów logistycznych eśrł ZT.

Ponadto z chwilą podporządkowania pśb ZTO wojsk lądowych, a eśrł związkom taktycznym, na kierowanie wsparciem logistycznym pośrednio będą mieli wpływ szefowie logistyki ZTO lub ZO w odniesieniu do pśb a szef logistyki związku taktycznego w odniesieniu do eśrł.

4.1. Kompetencje i zakres czynności osób funkcyjnych biorących udział w kierowaniu wsparciem logistycznym na szczeblu pśb

Dowódca pśb kieruje wsparciem logistycznym pułku przy pomocy sztabu pułku oraz przez swego szefa logistyki. Stąd też na dowódcy pułku spoczywa ogólna odpowiedzialność za pracę pododdziałów i służb logistycznych.

W zakresie kompetencji dowódcy pśb odnośnie do kierowania wsparciem logistycznym będzie wchodzić między innymi podejmowanie decyzji i stawianie zadań do wsparcia logistycznego, działań bojowych całości pśb, kontrola pracy służb logistycznych, podejmowanie decyzji odnośnie do likwidacji powstałych niedociągnięć we wsparciu logistycznym i omawianie wyników działalności pododdziałów wsparcia.

Jednym z ważniejszych warunków zapewniających właściwą organizację kierowania wsparciem logistycznym działań bojowych pśb, jest posiadanie przez dowódcę pułku aktualnych danych w zakresie treści, możliwości, czasu i miejsca, realizacji zadań wsparcia logistycznego. Brak tych informacji lub otrzymanie ich w niewłaściwym czasie, ze względu na ogrom zadań do

wykonania w ramach wsparcia logistycznego i ograniczony czas na ich wykonanie - czyni to kierowanie wysoce niesprawnym. Innym ważnym warunkiem właściwego kierowania wsparciem logistycznym jest zapoznanie w odpowiednim czasie szefa logistyki z przewidywanymi działaniami pułku i stawianie mu zadań.

Dowódca pśb zadania bojowe będzie otrzymywał od dowódcy KL, względnie dowódcy ZTO lub ZO po operacyjnym podporządkowaniu pśb dowódcy ZTO lub ZO wojsk lądowych.

Zapoznanie dowódcy szefa logistyki z planami wykorzystania eskadr pułku oraz ich manewru lądowiskowego umożliwia odpowiednio wczesne zorganizowanie bazy logistycznej niezbędnej do wsparcia przebazowania pułku i wykonania zadań przed nim stojących.

Dowódca pśb powinien dostarczyć szefom logistyki następujących danych:

- liczbę eskadr /kluczy/ wchodzących w skład pśb;
- stan i typ śmigłowców będących w jego wyposażeniu;
- aktualne miejsce bazowania poszczególnych eskadr /kluczy/;
- przewidywany rejon przyszłego bazowania, miejsca, /rejon/ poszczególnych lądowisk eskadr /kluczy/;
- przewidywany czas bazowania eskadr /kluczy/ na poszczególnych lądowiskach /częstotliwość przebazowań, odległość/;
- przewidywane natężenie działań /ilość wylotów w ciągu doby, rodzaj wylotów/;
- wariant uzbrojenia śmigłowców w eskadrach;
- współczynniki zużycia środków materiałowych;
- przewidywany czas i ilość dowozu środków materiałowych ze składów nadrzędnych do pułku;
- sposób zaopatrywania w środki materiałowe typu ogólnowojskowego /źródła zaopatrzenia, ilość, terminy dowozu, czym transportem/;
- zasady wykorzystania dróg;
- pomoc jaką można uzyskać od wojsk lądowych i jej zakres /pomoc przy przygotowaniu lądowisk, rozminowanie lądowisk, obrona i ochrona, transport itp./.

Powyższe dane oraz wytyczne w zakresie przygotowania i dostarczania danych do decyzji /proponycji wsparcia logistycznego/ stanowią podstawę organizacji wsparcia logistycznego działań bojowych pśb przez szefa logistyki.

Po wysłuchaniu propozycji szefa logistyki dowódca pułku podejmuje decyzję odnośnie do wsparcia logistycznego działań bojowych pśb i stawia zadania w tym zakresie szefowi logistyki.

Szef logistyki pśb jest przełożonym całego stanu osobowego pododdziału logistycznego i podlega bezpośrednio dowódcy pułku. Ponosi odpowiedzialność za stałą gotowość bojową pododdziałów i służb do wykonania zadań związanych z wsparciem logistycznym działań bojowych pułku oraz za dyscyplinę i wyszkolenie stanu osobowego. Szef logistyki pułku osobiście kieruje pracą pododdziałów i służb wchodzących w skład pododdziału logistycznego pułku, natomiast poszczególnymi pododdziałami logistycznymi eśrł i innych poprzez ich szefów logistyki zazwyczaj za pośrednictwem środków łączności radiowej wykorzystując sieć dowodzenia eskadrami.

Za podstawę do dowodzenia pododdziałami logistycznymi pułku służą szefom logistyki bzaop dane uzyskiwane od szefa logistyki KL, wytyczne, rozkazy dowódcy pśb oraz dane uzyskiwane przez sztab pododdziału logistycznego o jego stanie i możliwościach uzyskiwane drogą sprawozdań i meldunków od podwładnych.

Bardzo ważnym elementem dowodzenia pododdziałami logistycznymi pśb przez dowódcę pułku, a szczególnie w toku wypracowania decyzji do działań bojowych, jest stałe informowanie dowódcy i sztabu oddziału o stanie i możliwościach wsparcia logistycznego pułku i poszczególnych jego eskadr.

Szef logistyki pułku powinien dostarczać dowódcy pśb następujących danych:

- ilość, stan i czas gotowości eksploatacyjnej poszczególnych lądowisk /nowego węzła lądowiskowego/;
- stan, podział, miejsce dyslokacji /marszu/ poszczególnych rzutów wsparcia naziemnego i poszczególnych pododdziałów logistycznych eśrł;
- stan środków materiałowych znajdujących się w magazynach pododdziału logistycznego pułku i na poszczególnych lądowiskach, a także w pododdziałach logistycznych w poszczególnych eśrł;
- możliwości odtwarzania gotowości bojowej /śmigłowce, pary, klucze, eskadry/;
- planowany dowóz środków materiałowych z zewnętrznych źródeł zaopatrzenia i z pododdziału logistycznego pułku do eśrł;
- zakres współdziałania z pododdziałami logistycznymi ogólnowojskowymi i możliwości uzyskania pomocy ze strony wojsk lądowych na podstawie informacji uzyskanych od szefa logistyki KL lub WLOP;
- możliwości zapewnienia obrony i ochrony oraz maskowania bazowania i manewru lądowiskowego;
- sposoby zapewnienia wsparcia intendenckiego oraz medycznego;

Staż znajomość przez dowódcę pśb wyszczególnionych informacji gwarantuje właściwą ocenę stanu i możliwości wsparcia logistycznego działań bojowych, a tym samym powzięcia w konkretnej sytuacji optymalnej decyzji, co jest podstawą należytego wykorzystania śmigłowców na polu walki.

Szef logistyki pułku kieruje /zarządza, dowodzi/ w pełnym zakresie służbami i pododdziałami logistycznymi pśb. W stosunku do pododdziałów logistycznych eśrł z uwagi na działanie eskadr w składzie ZT wojsk lądowych oraz z uwagi na częściowe zaopatrywanie się tych pododdziałów logistycznych w środki materiałowe typu ogólnowojskowego i paliwo lotnicze ze źródeł zaopatrzenia danych związków taktycznych /DFZ/ jak również ze względu na udział wojsk lądowych w przygotowaniu dla eskadr lądowisk i stawianie im zadań w tym zakresie przez dowódców ZT wojsk lądowych - rola szefa logistyki kierowaniu pododdziałami logistycznymi eskadr ZT jest znacznie ograniczona.

W pierwszym przypadku, to jest w stosunku do pododdziałów logistycznych rozmieszczonych w węźle lądowiskowym szef logistyki sprawując pełny zakres kierowania dostarcza dowódcy pśb następujących danych:

- miejsca rozmieszczenia i stan lądowisk przeznaczonych do bazowania eskadr i czas osiągnięcia na nich gotowości służb i pododdziałów logistycznych do przyjęcia i wsparcia działań bojowych śmigłowców;

- drogi przeznaczone do przemieszczenia rzutów naziemnych oraz sposób organizacji regulacji ruchu podczas marszu;

- stan sił i środków wsparcia logistycznego wydzielonych do poszczególnych rzutów, rodzaj i ilość zabieranych środków materiałowych;

- planowany dowóz środków materiałowych na nowe lądowiska i lądowiska dotychczasowego bazowania /źródła, ilość, czym transportem, czas dostarczenia/;

- możliwości i czas odtwarzania gotowości bojowej śmigłowców;

- sposoby organizacji wsparcia medycznego, technicznego i intendenckiego;

- pomoc jaką można uzyskać ze strony wojsk lądowych w zakresie wsparcia technicznego, intendenckiego, lotniskowego, obrony i ochrony miejsca bazowania itp.;

- stanowiska kierowania szefa logistyki łączność z nim, czas i sposób składania meldunków i sprawozdań.

W drugim przypadku, to jest w stosunku do pododdziałów logistycznych bazujących w ugrupowaniu ZT, szef logistyki będzie dostarczał dowódcy pułku danych dotyczących tylko tych zagadnień, na które ma bezpośredni wpływ, a mianowicie:

- możliwości i sposób uzupełnienia pododdziałów logistycznych eskadr ZT stanem osobowym i sprzętem specjalistycznym, transportem itp.;

- sposób zaopatrywania w uzbrojenie i sprzęt lotniczo-techniczny oraz amunicję lotniczą.

W kierowaniu wsparciem logistycznym eskadr śmigłowców ZT biorą udział dowódcy tych związków, dowódcy eskadr, śmigłowców ZT, dowódcy pododdziałów logistycznych eskadr ZT.

Dowódca związku taktycznego kieruje wsparciem logistycznym podległej mu /na stałe lub okresowo/ eskadry przez swoich zastępców ds. logistyki i przez dowódcę eskadry.

Stawiając zadania szefowi logistyki powinien określić zakres zadań służb logistycznych związku taktycznego w zakresie udzielania pomocy technicznej eskadrze. Dotyczyć te zadania mogą: organizacji pomocy w zakresie napraw ogólnowojskowego uzbrojenia i sprzętu oraz pojazdów mechanicznych, zaopatrywania eskadry w amunicję typu ogólnowojskowego, części zamienne do pojazdów mechanicznych, udzielanie pomocy technicznej przemieszczającym się rzutom wsparcia naziemnego eskadr i w zakresie ewakuacji i remontu sprzętu technicznego oraz pojazdów. Dowódca ZT stawiając zadania szefom logistyki związku taktycznego powinien też określić zakres zadań dywizji wykonywanych na rzecz wsparcia intendenckiego i medycznego eskadry śmigłowców ZT, a w szczególności: zakres i sposób zaopatrywania w paliwo lotnicze i samochodowo-traktorowe, umundurowanie ogólnowojskowe, środki żywności, medykamenty, zakres udzielania pomocy w zakresie wymiany bielizny, organizowania kąpieli, suszenie umundurowania itp., jak również zakres udzielanej pomocy odnośnie do ewakuacji medycznej i leczenia porażonych i chorych.

Stawiając zadania szefowi służby inżynierskiej ZT powinien określić zadania dotyczące przygotowania i urządzania kolejnych lądowisk dla eskadry ZT, rozminowania rejonu lądowiska oraz dróg dojazdowych, pomocy w pokonywaniu przez rzuty wsparcia naziemnego przeszkód wodnych i trudnych odcinków dróg oraz udzielanie pomocy przy utrzymaniu dróg i rejonów rozmieszczenia eskadry śmigłowców w trudnych warunkach atmosferycznych.

Dowódca eskadry śmigłowców związku taktycznego wsparciem logistycznym działań bojowych eskadry dowodzi za pośrednictwem logistyki pododdziału logistycznego.

Dowódca eskadry powinien dostarczać szefom logistyki eskadry danych dotyczących następujących zagadnień:

- aktualnego stanu śmigłowców będących w wyposażeniu eskadry;
- przewidywanego natężenia działań bojowych;
- przewidywanej głębokości i częstotliwości przebazowań - miejsce lądowiska przewidywanego przyszłego bazowania;
- zasady zaopatrywania w sprzęt i środki materiałowe typu ogólnowojskowego oraz pomoc na jaką w tym zakresie można liczyć ze strony związku taktycznego;

- zasad organizacji żywienia, wsparcia medycznego i ewakuacji oraz obrony i ochrony a także maskowania rejonu bazowania.

Szef logistyki eskadry ZT jest przełożonym stanu osobowego pododdziału logistycznego eskadr i podlega bezpośrednio dowódcy eskadry. Ponosi on całkowitą odpowiedzialność za stałą gotowość służb, sił i środków do wykonywania zadań związanych ze wsparciem logistycznym działań bojowych eskadry.

Szef logistyki eskadry ZT kieruje osobiście pracą sił i środków pododdziału logistycznego związanej z bezpośrednim wsparciem logistycznym działań bojowych, a szczególnie odtwarzania gotowości bojowej śmigłowców.

W procesie organizacji wsparcia logistycznego kieruje się rozkazami, zarządzeniami, szefa logistyki pśb, dowódcy eskadry oraz wytycznymi i zarządzeniami szefa logistyki ZT wojsk lądowych w składzie którego eskadry prowadzą działania bojowe.

Szef logistyki eskadry śmigłowców ZT odpowiada za:

- sprawdzenie przydatności nawierzchni lądowiska, usunięcie drobnych uszkodzeń nawierzchni lądowiskowej, oznakowanie, oświetlenie miejsc startu i lądowań oraz stoisk śmigłowców, oświetlenie stanowiska dowodzenia i innych obiektów, usuwanie zasp śniegu oraz wytyczenie dróg dojazdowych i miejsc postoju dla transportu i sprzętu obsługi, realizowanie przedsięwzięć maskowania;

- utrzymywanie odpowiednich zapasów środków materiałowych na środkach transportowych, przygotowanie oraz dostarczenie do śmigłowców w odpowiednim czasie, asortymencie i ilości środków materiałowych;

- zapewnienie pod względem przeciwpożarowym startu i lądowań śmigłowców oraz ochronę stanu osobowego, sprzętu i środków materiałowych znajdujących się na lądowiskach;

- udzielenie pomocy technicznej śmigłowcom oraz medycznej pilotom lądującym awaryjnie na lądowisku lub w jego rejonie;

- zapewnienie stanowi osobowemu eskadry należytych warunków bojowych;

- zapewnienie obrony i ochrony ludzi i sprzętu przez organizowanie służby wartowniczej oraz rozpoznania chemicznego, jak również systemu ostrzegania i powiadamiania;

- utrzymywanie w stałej gotowości sprzętu i środków obsługi poprzez należytą ich eksploatację oraz dokonywanie systematycznych przeglądów technicznych;

- zapewnienie manewru lądowiskowego eskadry przez wydzielanie i kierowanie sił i środków na nowe lądowiska;

- rozwijanie sił i środków na nowym lądowisku i wsparcie działań bojowych pod względem logistycznym.

O stanie, możliwościach i gotowości pododdziału logistycznego eskadry odnośnie do wykonywania wymienionych wyżej zadań szef logistyki eskadry na bieżąco informuje dowódcę eskadry. Informacja ta może być traktowana jako podstawa do podejmowania decyzji przez dowódcę eskadry do działań bojowych.

Prognozując w przyszłości ewentualne podporządkowanie eskadr śmigłowców rozpoznawczo-łącznikowych na stałe /etatowo/ dowódcą określonych związków taktycznych wojsk lądowych, w aspekcie omówione zostaną obowiązki osób funkcyjnych ZT, które będą brały udział w kierowaniu wsparciem logistycznym eskadr śmigłowców ZT,

Szef logistyki związku taktycznego w zakresie wsparcia logistycznego eskadry powinien odpowiadać za:

- - zaopatrywanie eskadry w uzbrojenie ogólnowojskowe wykorzystywane przez stan osobowy i śmigłowce eskadry oraz amunicję do tego uzbrojenia, ogólnowojskowy sprzęt techniczny, części zamienne do pojazdów mechanicznych itp.;
- organizację ewakuacji ogólnowojskowego sprzętu technicznego i pojazdów mechanicznych;
- remont pojazdów mechanicznych i ogólnowojskowego sprzętu technicznego będącego w wyposażeniu eskadry śmigłowców;
- pomoc w wsparciu rzutów wsparcia naziemnego eskadry podczas manewru na kolejne lądowiska;
- pomoc w likwidacji skutków uderzeń na lądowisko i przemieszczające się rzuty wsparcia naziemnego eskadry.
- planowanie i organizowanie zaopatrywanie eskadry w paliwo lotnicze i samochodowo-traktorowe, środki materiałowe typu ogólnowojskowego, umundurowanie ogólnowojskowe, żywność, środki i materiały oraz sprzęt medyczny, opał, wodę oraz sprzęt podległych służb i dowozu określonych rodzajów zaopatrzenia wykorzystywanych przez eskadrę śmigłowców;
- odbiór z eskadry uszkodzonego sprzętu i środków materiałowych przewidywanych do ewakuacji oraz udzielanie wytycznych odnośnie do korzystania przez eskadrę z zasobów miejscowych i zdobyczy wojennych, jak również odnośnie korzystania z dróg dojazdowych i regulacji ruchu na drogach.

Szef saperów związku taktycznego w zakresie wsparcia inżyniersko-saperskiego eskadry powinien odpowiadać za:

- wybór wraz z przedstawicielami eskadry terenu na lądowisko i przygotowanie go do bazowania eskadry;
- udzielanie pomocy w utrzymaniu dróg wewnątrz lądowiskowych i dojazdowych do lądowiska;

- udzielanie w pokonywaniu przez przemieszczające się rzuty wsparcia naziemnego eskadry przeszkód wodnych i trudnych odcinków dróg.

4.2. Metody i treść pracy dowódcy i sztabu w procesie kierowania pododdziałami wsparcia logistycznego lotnictwa wojsk lądowych

Manewrowy charakter współczesnych działań bojowych, szybkie zmiany sytuacji, duże rozśrodkowanie pododdziałów oraz częste zmiany miejsc bazowania LWL - wymagają od kadry dowódczej wykazania w procesie kierowania pododdziałami logistycznymi dużej inicjatywy, samodzielnego podejmowania śmiałych decyzji zgodnych z zamiarem wyższego przełożonego, odpowiadających zaistniałej sytuacji i sprzyjających szybkiemu osiągnięciu założonego ogólnego celu. Optymalne wyniki w kierowaniu pododdziałami logistycznymi można osiągnąć przez jego centralizację.

W procesie wsparcia logistycznego działań bojowych LWL scentralizowane kierowanie pododdziałami logistycznymi będzie realizowane głównie w stosunku do pśb, natomiast zdecentralizowane w odniesieniu do pododdziałów logistycznych eskadr śmigłowców ZT.

Pozytywną stroną scentralizowanego kierowania gwarantującą właściwą realizację zadań wsparcia logistycznego jest zapewnienie szefom logistyki pułku uzyskiwania aktualnych danych o całokształcie działalności podległych pododdziałów i służb oraz o stanie sił i środków, możliwość osobistego stawiania przez szefa logistyki pułku zadań podwładnym oraz możliwość bezpośredniej kontroli ich wykonania, a także korygowania wcześniej postawionych zadań, umożliwienie koncentracji wysiłku wszystkich pododdziałów i służb w celu wykonania najważniejszych w danym czasie zadań, zapewnienie i ułatwienie organizowania pracy pododdziałów i służb logistycznych dwie zmiany.

Pod pojęciem zdecentralizowanego dowodzenia rozumie się kierowanie pracą pododdziałów i służb, które zostały wyłączone spod bezpośredniego kierowania przez szefa logistyki pułku. Dotyczy to pododdziałów logistycznych esrł ZT.

Zdecentralizowany sposób dowodzenia wymaga od szefów logistyki eskadr ZT dużo pomysłowości i inicjatywy pozostawiając im dużą swobodę w doborze metod i środków działania w celu należytego wykonania zadań wsparcia logistycznego poszczególnych eskadr śmigłowców.

Powyższy sposób kierowania pododdziałami logistycznymi LWL jest nieunikniony po podporządkowaniu eskadr śmigłowców związkom taktycznym.

W procesie kierowania wsparcia logistycznego działań bojowych LWL metody pracy dowódców zależą od treści zadań czasu wydzielonego na ich wykonanie, aktualnej sytuacji, stopnia zaangażowania dowództwa w kierowa-

nie pododdziałami logistycznymi realizującymi poprzednio otrzymane zadanie, stanu ukompletowania organów kierowania, poziomu ich wykształcenia i doświadczenia oraz od wyposażenia stanowisk dowodzenia i sztabów w techniczne środki dowodzenia.

W zależności od czasu, którym dysponuje dowódca na organizowanie wsparcia logistycznego, może stosować metodę pracy równoległej bądź pracy kolejnej.

Metoda pracy równoległej umożliwia jednoczesną pracę kilku szczebli dowodzenia nad wypracowaniem decyzji. Będzie ona w warunkach działań bojowych podstawową metodą wypracowania decyzji.

Metoda pracy kolejnej polega na rozpoczęciu pracy nad wypracowaniem decyzji w sztabie szczebla niższego po zakończeniu tej pracy w sztabie nadrzędnym.

Sposób wypracowania decyzji o wsparciu logistycznym, ze względu na nieodbiegający od obowiązujących ogólnych zasad w skrypcie nie jest omawiany.

Kierowanie pododdziałami logistycznymi LWL może być realizowane różnymi sposobami zależnymi od zaistniałej sytuacji. jednak najczęściej stosowane będą:

- bezpośredni osobisty kontakt szefa logistyki z podwładnymi;
- kontakt szefa logistyki za pomocą technicznych środków łączności /radio, telefon, radiotelefon, telegraf/;
- kontakt szefa logistyki z podwładnymi za pomocą ruchomych środków dowodzenia /przesyłanie przez łączników zadań, rozkazów, zarządzeń, meldunków/.

Bezpośredni, osobisty kontakt szefa logistyki z podwładnymi jest najlepszym sposobem kierowania. Zapewnia ten sposób dokładne postawienie zadań podwładnym, udzielanie wyjaśnień, rad, daje możliwość sprawdzenia prawidłowego zrozumienia zadań przez podwładnych, zachowanie skrytości kierowania oraz prowadzenia osobistej kontroli wykonania zadań przez podwładnych i udzielania im w razie potrzeby pomocy.

Problematyczne wydaje się stosowanie przez szefa logistyki pśb tego sposobu w stosunku do pododdziałów logistycznych eskadr śmigłowców bazujących w rejonie SD ZT. Sposób ten ze względu na odległość bazowania i częstotliwość manewru eskadr śmigłowców ZT nie będzie mógł być wykorzystywany. Kierowane w tym wypadku realizowane będzie z wykorzystaniem technicznych środków łączności i łączników.

4.3. Siły i środki wykorzystywane do kierowania w procesie wsparcia logistycznego lotnictwa wojsk lądowych

W procesie kierowania wsparciem logistycznym LWL środki kierowania powinny zapewnić:

- stałą łączność z pododdziałami i służbami logistycznymi pśb;
- możliwość składania meldunków w układzie pionowym i poziomym hierarchi organizacyjnej służb logistycznych LWL;
- zasadniczą i zapasową łączność z przełożonym i podwładnymi;
- tajność dowodzenia;
- pełne warunki do scentralizowanego i zdecentralizowanego kierowania pododdziałami i służbami logistycznymi.

Do kierowania pododdziałami logistycznymi LWL są wykorzystywane środki łączności radiowej, radioliniowej, radiotelefonicznej i przewodowej oraz poczty polowej i łączników.

Najczęściej wykorzystywanym rodzajem łączności w pśb jest łączność radiowa.

Łączność radiową w relacji dowódca i sztab pśb, ze sztabem KL utrzymywana jest w sieci radiowej za pomocą stacji KF. Natomiast w relacji dowódca pśb pododdziały śmigłowców ZT z wykorzystaniem radiostacji KF/UKF.

Łączność radiową dowódcy i sztabu pśb, ze sztabem AO ZTO lub ZO wojsk lądowych organizuje się w kierunkach radiowych sztabu ZTO lub ZO za pomocą radiostacji UKF-R-107 /108/.

Łączność radiowa dowódców eskadr śmigłowców ZT ze sztabem poszczególnych ZT organizowana jest w sieci radiowej tych związków za pomocą radiostacji UKF-R-107.

Podczas przebazowywania pśb do rejonu alarmowego lub nowych rejonów bazowania, w celu zapewnienia sprawnego kierowania przemieszczeniem rzutów, wsparcia naziemnego należy zorganizować łączność z wykorzystaniem posiadanych środków dowodzenia.

W toku przemieszczenia rzutów wsparcia naziemnego do nowych rejonów bazowania będą funkcjonowały te same sieci radiowe i obowiązywały zasady wykorzystania systemu łączności organów zabezpieczenia drogowego ZTO lub ZO tzn. zorganizowanego przestrzennego systemu radiotelefonicznego poprzez włączenie się za pomocą radiotelefonu K-1 w garnizonowy system łączności radiotelefonicznej, wykorzystanie sieci radiowej kierowanie powietrznego oraz wykorzystanie powietrznego punktu dowodzenia./PSD/.

Do organizacji łączności wewnątrz rzutów wsparcia naziemnego oraz na lądowiskach i między lądowiskami węzła lądowiskowego, w przypadku ograniczonego czasu na organizację wewnętrznej łączności przewodowej, wykorzystywane będą radiotelefony L-2422 i L-4422.

W sieci radiotelefonicznej pododdziałów logistycznych śmigłowców wykorzystywane są radiotelefony sztabu, szefów służb i dowódców pododdziałów.

Łączność wewnętrzną przewodową na lądowisku organizuje się na podstawie decyzji dowódcy pśb /dowódców eśrł ZT/ dotyczącej rozmieszczenia poszczególnych pododdziałów i służb między innymi wsparcia logistycznego, wykorzystując do tego ruchomy węzeł łączności.

Odpowiedzialnym za organizację łączności kierowania w pśb jest szef sztabu pułku, a bezpośrednim wykonawcą dowódca batalionu łączności i ubezpieczenia lotów - szef łączności pułku.

5. Wsparcie logistyczne przegrupowania pułku śmigłowców bojowych

W okresie pokoju pododdziały i oddziały LWL bazują na lotnisku stałym /klucz dowództwa, eskadry śmigłowców związków taktycznych, eskadry śmigłowców bojowych/. Eskadra lotnictwa łącznikowego bazuje na lądowisku w pobliżu dowództwa okręgu wojskowego,

W tych warunkach za całokształt wsparcia logistycznego LWL odpowiedzialny jest szef logistyki KL.

Wsparcie logistyczne przegrupowania LWL w dwóch etapach.

Pierwszy etap obejmuje wsparcie logistyczne pododdziałów i oddziałów LWL w toku osiągania odpowiednich stanów gotowości bojowej, w miejscu stałej dyslokacji będą w rejonach alarmowych /łącznie z wsparciem mobilizacyjnego rozwinięcia pododdziałów i oddziałów LWL/ i zakończy się przebazowaniem rzutu bojowego eśrł do rejonów alarmowych ogólnowojskowych ZT.

Drugi etap, to wsparcie logistyczne działalności eskadr śmigłowców ZT i eskadr śmigłowców bojowych pśb, wykonujących zadania na korzyść ZT i ZTO w okresie ich przegrupowania i w okresie wejścia do walki.

W pierwszym etapie, w okresie zagrożenia bezpieczeństwa państwa, pśb, a w tym i pododdziały logistyczne realizują wszystkie przedsięwzięcia z planu osiągania wyższych stanów gotowości bojowej w celu sprawnego osiągnięcia gotowości bojowej.

W rejonie stałej dyslokacji /w rejonach alarmowych/ pśb /mobilizuje/ mobilizowane są pododdziały logistyczne eskadr ZT i uzupełnia pododdział logistyczny pśb.

Następnie zbobilizowane pododdziały logistyczne eskadr ZT na rozkaz dowódcy KL, kieruje się na lądowiska w rejonach alarmowych ZT lub bezpośrednio do rejonów działań ZT.

Pułk śmigłowców bojowych wraz z pododdziałem logistycznym pozostaje na pułkowym węźle lądowiskowym w dyspozycji dowódcy KL do wykorzystania zgodnie z jego decyzją.

Po osiągnięciu gotowości bojowej przez pododdziały logistyczne eskadr śmigłowców ZT na lądowiskach w rejonach alarmowych ZT, na sygnał przebazowuje się na te lądowiska rzuty powietrzne.

W drugim etapie ogólnowojskowe ZT po osiągnięciu stanu pełnej gotowości bojowej w swoich rejonach alarmowych przegrupowują do rejonów działań ZT.

W tym okresie eskadry śmigłowców ZT będą angażowane do wykonywania zadań związanych z zapewnieniem sprawnego przegrupowania ogólnowojskowych ZT.

W czasie przegrupowania ZT wojsk lądowych śmigłowce esrł będą wykorzystane do zapewnienia łączności kierowania przegrupowaniem, rozpoznania dróg, marszu, przepraw, rejonów odpoczynku, występujących na drodze marszu rejonów skażeń i zniszczeń oraz rozpoznania rejonów wyjściowych do operacji. Ponadto śmigłowce uzbrojone mogą być wykorzystywane do zapewnienia bezpośredniego wsparcia ogniowego oddziałom i pododdziałom ubezpieczenia marszowego w walce z wojskami powietrzno-manewrowymi przeciwnika. Wykonywanie tych zadań przez śmigłowce wiąże się z zużywaniem środków materiałowych, szczególnie paliwa lotniczego.

Z chwilą osiągnięcia przez pierwszorzutowe ZT rejonów działań ich eskadry śmigłowców muszą osiągnąć gotowość bojową do prowadzenia działań bojowych na korzyść tych ZT, jeszcze przed wprowadzeniem ZT do bitwy. Wymaga to, aby pododdziały logistyczne przemieszczały się z rejonów alarmowych ZT do ich rejonów działań wraz z SD ZT aby w tych rejonach działań ZT znalazły się z pełnymi zapasami środków materiałowych.

ZAKOŃCZENIE

W skrypcie przedstawiono aktualnie obowiązujące zasady wsparcia logistycznego LWL. Zasady te mogą ulec zmianie, tak jak zmianie ulec mogą zasady bojowego wykorzystania LWL. Restrukturyzacje w Wojskach Lotniczych i Obrony Powietrznej /WLOP/ dotyczy też i lotnictwa wojsk lądowych. Aktualnie wypracowuje się kolejne koncepcje struktur LWL, a także koncepcje modelu funkcjonalnego logistyki WL i OP w tym i wsparcia logistycznego LWL. Oddając więc w ręce studenta niniejszy skrypt zdają sobie sprawę z jego niedoskonałości. Aktualnie jednak obowiązujące zasady działania LWL i wsparcia jego działań pod względem logistyki pozwoliły na opracowanie skryptu w takiej formie. Z wymienionych wyżej przyczyn w skrypcie nie obrazuje się struktur organizacyjnych pododdziałów logistycznych LWL.

BIBLIOGRAFIA

1. "Zastosowanie bojowe śmigłowców szturmowych w operacji zaczepnej i obronnej armii" - Zespół oficerów, Rozprawa doktorska, Wyd. ASG WP, 1977 r.
2. Kierowanie systemem zabezpieczenia tyłowego lotnictwa wojsk lądowych, Rozprawa habilitacyjna, Wyd. ASG WP, 1980 r.
3. Materiały z korespondencyjnego sympozjum taktyczno-tyłowego na temat: "Zabezpieczenie działań bojowych lotnictwa wojsk lądowych", Wyd. Sztab Głównego Kwatermistrzostwa WP, Służby Techniczne i Zaopatrzenie DWL, Poznań, 1982 r.

Prot. 576/1999-00-24

Matygonata

Dziurczak

Dy -

10.10.2000

Wydrukowano w 15 egz.
Egz. nr 1-15 Bibl.Gł.DZN
Wyk. płk Mańkowski
Druk G.K. dnia 13.11.91r.
Druk AON nr pf-1081/WW
Korekta autorska

